

Bijkomende activiteiten gedurende de werkloosheid

Een stap richting
voltijdse tewerkstelling?

Woord vooraf

De zoektocht naar een (her)intrede tot de arbeidsmarkt bij werkzoekende uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW-WZ) leidt in bepaalde gevallen tot kortstondige tewerkstelling via dag- of weekcontracten. Deze tewerkstelling van korte duur past binnen de flexibilisering van de arbeidsmarkt, die al sinds de jaren 1980 aan de gang is. Eén van de vooropgestelde voordelen van kortstondige tewerkstelling is dat werklozen makkelijker voltijds naar de arbeidsmarkt doorstromen. Dit doordat de werkloze werkervaring kan opbouwen en contact houdt met de werkvloer. Daarenboven behoudt de werkende werkloze het recht op een werkloosheidsuitkering voor de niet-gewerkte dagen in het geval dergelijke korte periode van tewerkstelling niet alle werkdagen van een maand bestrijkt. Het risico bestaat echter dat men op die manier langere tijd kortstondige contracten blijft aaneenrijgen. Hierdoor worden namelijk de toekomstige tewerkstelling en arbeidsvoorwaarden negatief beïnvloed en is er het risico op een verminderd welzijn van de werkende werklozen door werk- en inkomensonzekerheid.

In deze studie kijken we naar werkzoekende werklozen met bijkomende activiteiten. Bijkomende activiteiten zijn gewerkte dagen tijdens een periode van werkloosheid, maar die niet resulteren in een uitstroom uit de werkloosheid. Aangezien werk en een werkloosheidsuitkering niet cumuleerbaar zijn, is de werkloze verplicht de dagen waarop hij arbeid uitoefent te schrappen op zijn controlekaart. Bijvoorbeeld, een werkzoekende stroomt in in de werkloosheid op 15 maart en uit op 1 juni. Alle dagen gewerkt tussen 15 maart en 1 juni die geschrapt zijn op de controlekaart worden aanzien als dagen bijkomende activiteit. De RVA spotlight “Werkzoekende werklozen met bijkomende activiteiten in 2017”¹ toonde reeds aan dat 25,7% van de UVW-WZ in de loop van hun werkloosheidsperiode bijkomende voltijdse arbeid uitoefende (dit is onder arbeidsovereenkomst in de week van maandag tot zaterdag) en 7,2% gelegenheidswerk (dit zijn prestaties op zondag en/of zonder arbeidsovereenkomst, voor eigen rekening).

Deze studie gaat dieper in op deze dynamiek tussen werkloosheid en werk - die verborgen blijft in de dynamische werkloosheidscijfers omdat ze niet overeenkomt met een uit- of instroom uit de werkloosheid. De studie is opgebouwd rond de volgende onderzoeksvragen:

- *Wat is de omvang van bijkomende activiteiten voor de groep van UVW-WZ?*
- *Hoe passen de bijkomende activiteiten in het algemene traject van deze werkzoekenden, zowel binnen als buiten de periodes van werkloosheid?*
- *Welke karakteristieken hebben UVW-WZ met bijkomende activiteiten en hoe beïnvloeden die hun traject?*

Aan de hand van deze vragen brengen we nieuwe inzichten betreffende het effect dat kortstondige tewerkstelling heeft op de activering van werklozen en welke werklozen er al dan niet een vergroot risico lopen om vast te komen zitten in een situatie van werkloosheid met bijkomende activiteiten zonder erin te slagen op een duurzame manier door te stromen naar de arbeidsmarkt.

¹ Gepubliceerd in juni 2019 op <https://www.rva.be/nl/documentatie/publicaties/studies>.

Inhoudstafel

Woord vooraf.....	3
1 Methodologie.....	5
2 Het volume van bijkomende activiteiten in 2018.....	9
3 De plaats van bijkomende activiteiten in het traject van de werkzoekende.....	13
3.1 Sequenties en hun statustransities – een algemeen beeld	15
3.2 Sequenties en transitie binnen verschillende patronen	23
4 Het profiel van UVW-WZ met bijkomende activiteiten	33
5 Conclusie	37
6 Appendix A – Uitgebreide methodologiebeschrijving	41
7 Appendix B – Resultaten multinomiale logistische regressie-analyse.....	47

Methodologie

Alvorens over te gaan op de analyse lichten we kort de voorgenomen onderzoeksvragen even toe, alsook de werkwijze waarmee we hen proberen te beantwoorden. Met het oog op de leesbaarheid beperken we ons hier tot een beschrijving in algemene termen. Voor een meer gedetailleerde technische beschrijving van de methodologie verwijzen we naar Appendix A.

Voor deze studie selecteerden we alle UVW-WZ die in 2018 voltijdse arbeid en/of gelegenheidswerk² uitoefenden tijdens een periode van werkloosheid. Om de aanwezigheid van deze bijkomende activiteiten te bepalen, baseren we ons op de gegevens van de controlekaarten die werklozen indienen. Aangezien werk en een werkloosheidsuitkering niet cumuleerbaar zijn, is de werkloze verplicht de dagen waarop hij arbeid uitoefent te schrappen op zijn controlekaart. Deze controlekaarten zijn dan ook een bron van waardevolle en gedetailleerde informatie over de verrichte activiteiten gedurende de maanden van werkloosheid.

Voor elk van de UVW-WZ van 2018 werden de beschikbare gegevens van de controlekaarten van 2018 geraadpleegd om de precieze werkloosheidsperiodes te identificeren en te bepalen of ze in dat jaar bijkomende activiteiten hebben uitgeoefend binnen de werkloosheidsperiode. Tijdens de selectie van de UVW-WZ met bijkomende activiteiten in 2018 werd geen rekening gehouden met de maand waarin men instroomt in of uitstroomt uit de werkloosheid, aangezien de gewerkte dagen in die maanden niet met zekerheid vallen binnen de werkloosheidsperiode. Hierdoor ontstaat een kleine onderschatting van het aantal personen dat kortstondige periodes heeft van werkloosheid met bijkomende activiteiten.³

Voor de geselecteerde werklozen werd vervolgens het aantal dagen werkloosheid en het aantal dagen bijkomende activiteiten per maand bepaald aan de hand van de roosters afgeleid uit de controlekaarten⁴. Via de roostergegevens kunnen we de omvang van het aantal bijkomende activiteiten voor dat jaar bepalen en

² Hoewel er nog andere vormen van bijkomende activiteiten zijn, richten we ons in deze studie op de twee meest voorkomende activiteiten: 'voltijdse arbeid' (dit is onder arbeidsovereenkomst in de week van maandag tot zaterdag) en 'gelegenheidswerk' (dit zijn prestaties op zondag en/of zonder arbeidsovereenkomst, voor eigen rekening).

³ Deze afbakening is conform de methodologie gehanteerd in de genoemde publicatie van juni 2019 en wordt daar nader toegelicht.

⁴ Hierbij werden ook de instroom- en uitstroommaand in rekening gebracht. Dit verschilt van de aanpak voor de selectie van de werklozen met bijkomende activiteiten, waar de instroom- en uitstroommaand buiten beschouwing zijn gelaten. De striktere aanpak bij de selectie is nodig om met zekerheid geen werklozen te selecteren die geen bijkomende activiteiten uitoefenen. De reden waarom we deze maanden wel opnemen in de analyses is om geen informatie te verliezen door deze maanden te schrappen en omdat het weglaten van maanden de interpretatie bij de sequentieanalyse bemoeilijkt. De instroom- en uitstroommaanden worden aanzien als werkloosheid (in het geval er geen gewerkte dagen zijn) of werkloosheid met bijkomende activiteiten (indien er wel gewerkte dagen zijn). In de analyses wordt er rekening mee gehouden dat de gewerkte dagen in deze maanden niet met zekerheid binnen de werkloosheidsperiode vallen.

krijgen we dus zicht op het aantal dagen waarvoor aan de werkloze geen werkloosheidsuitkering moet worden uitgekeerd doordat de werkloze kortstondig arbeid verricht. Via deze weg kunnen we dan ook de eerste onderzoeksvraag behandelen.

Voor het tweede luik van dit onderzoek, bekijken we de activiteiten van de geselecteerde personen voor de periode van januari 2016 tot en met maart 2019. Daartoe combineren we data over de werkloosheidsperiodes (door middel van de roosters) met die uit andere datasets om ook hun traject buiten de werkloosheidsperiodes in kaart te kunnen brengen. In de eerste plaats worden de gegevens voor de geselecteerde personen aangevuld met data betreffende andere stelsels onder de bevoegdheid van de RVA: de werk- en activeringsmaatregelen waarvoor RVA tijdens de periode in kwestie bevoegd is, de vrijstellingen voor studien en beroepsopleidingen en de onvrijwillig deeltijdse werknemers.

Daarna werd gebruik gemaakt van de zogenaamde JoursDimona-procedure. Deze procedure laat toe dat voor specifiek afgebakende maanden informatie kan worden opgevraagd voor elk van de geselecteerde personen betreffende het aantal dagen werk (Dimona), arbeidsongeschiktheid (mutualiteiten), overlijden (rijksregister) en pensioen (pensioendienst). Zo bekomen we per maand het aantal gewerkte dagen (met arbeidscontract of als zelfstandige) en dagen arbeidsongeschiktheid en waar van toepassing ook de datum van overlijden of de datum van pensioen. Aangezien ook bijkomende activiteiten tijdens periodes van werkloosheid worden aangegeven in de Dimona-databank, werden de langs deze weg bekomen gegevens betreffende tewerkstelling enkel toegevoegd voor de maanden buiten de werkloosheidsperiode. De data betreffende arbeidsongeschiktheid, overlijden en pensioen werden voor alle maanden verzameld. Ten slotte hebben we voor de geselecteerde personen ook nagegaan in hoeverre ze in de loop van de opgevolgde periode geregistreerd waren bij de gewestelijke diensten als verplicht ingeschreven werkzoekende. Dit statuut kan nl. gezien worden als een indicatie van een mogelijke opname van leefloon. Door rekening te houden met al deze mogelijke socio-economische posities, krijgen we een uniek en volledig beeld van het traject van deze personen gedurende een periode van meer dan drie jaar.

Gebruik makend van die data wordt voor elke persoon per maand zijn status⁵ bepaald. Een status is de specifieke combinatie van gebeurtenissen (werk, werkloosheid, arbeidsongeschiktheid, pensioen, etc.) die zich in die maand voor een persoon voordoen. Bijvoorbeeld: indien een persoon enkele dagen werkloosheidsuitkering heeft ontvangen en daarnaast ook nog arbeidsongeschikt is geweest, dan is de status voor die persoon voor die maand ‘Werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkering’. In Appendix A wordt de samenstelling van de verschillende statussen nader toegelicht.

We ordenen deze maandelijkse statussen per persoon vervolgens chronologisch en vormen zo een zogenaamde statussequentie: een lijst van statussen geordend op een tijdslijn. Via socialesequentieanalyse, een exploratieve en beschrijvende methode om dergelijke tijdslijnen te analyseren, kunnen we de transities tussen de verschillende statussen onderzoeken, waardoor we inzicht krijgen in de stabiliteit of turbulentie van statussen. Daarnaast trachten we binnen die sequenties vaak voorkomende patronen te identificeren: door middel van clustering groeperen we gelijkaardige sequenties. Via deze weg krijgen we inzicht in hoe bijkomende activiteiten verschillend inpassen in periodes binnen en buiten de werkloosheid en hoe dus periodes van werkloosheid met bijkomende activiteiten deel uitmaken van verschillende mogelijke trajecten die werklozen kunnen afleggen.

Ten slotte brengen we de in kaart gebrachte patronen in verband met de persoonskenmerken van de betrokkenen. Via een regressiemethode bekomen we socio-economische variabelen, die verschillen tussen de patronen kan verklaren. Op die manier wordt voor elk ‘typetraject’ duidelijk welke werklozen meer of min-

⁵ De term status is eigen aan de methodologie van de socialesequentieanalyse en mag niet worden verward met de term ‘statuut’, die een bepaald recht of socio-economische positie aangeeft (bv. het werkloosheidsstatuut).

der kans hebben om erin terecht te komen. Hierdoor krijgen we niet alleen meer inzicht in wie de werklozen met bijkomende activiteiten zijn, maar kunnen we bv. ook in kaart brengen wie er meer of minder kans maakt op een succesvolle uitstroom naar voltijds werk of net meer risico loopt slechts opeenvolgende kortdurende tewerkstellingen te vinden.

2

Het volume van bijkomende activiteiten in 2018

In 2018 oefenden 126.765 (21,7%) van de 584.997 UVW-WZ (uitgedrukt in unieke personen) minstens één maand bijkomende activiteiten (voltijdse arbeid of gelegenheidswerk) uit terwijl ze UVW-WZ waren. We bekijken in deze sectie de verhoudingen van het aantal vergoede maanden en dagen met en zonder bijkomende activiteiten binnen de geselecteerde populatie⁶. De geselecteerde groep van werklozen met bijkomende activiteiten heeft in totaal 959.991 betalingen ontvangen in 2018. Dit betekent dat de personen in deze selectie voor gemiddeld 7,6 maanden een werkloosheidsuitkering hebben gekregen voor minstens 1 dag werkloosheid in de maand in kwestie. Van het totaal van 959.991 betalingen zijn er 489.174 (51,0% van het totaal) betalingen voor maanden waarin de werklozen ook bijkomende activiteiten hebben uitgeoefend.

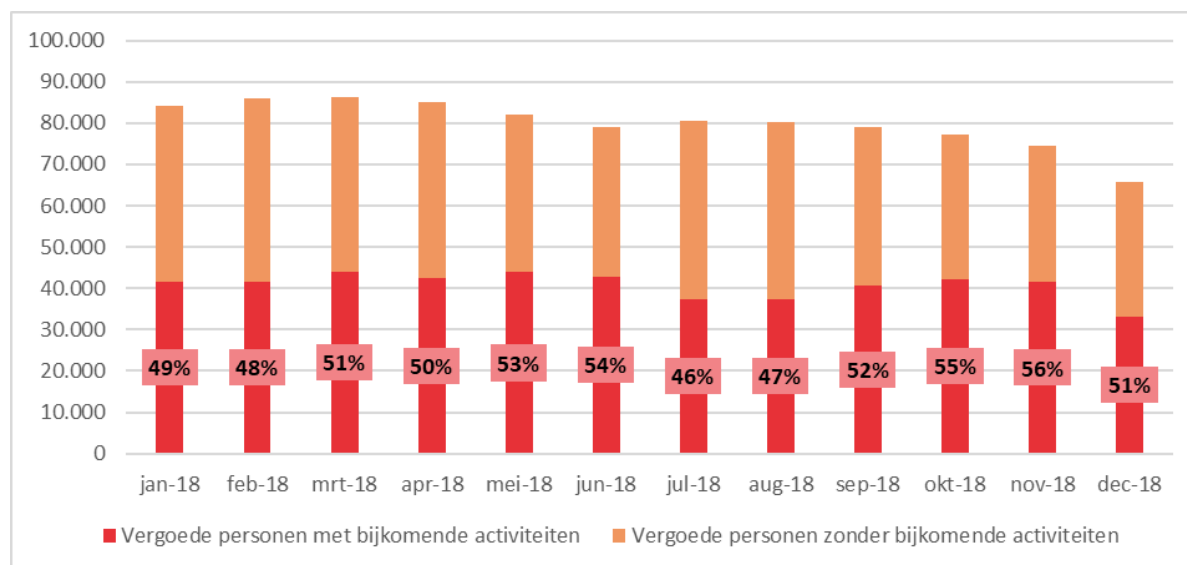
Grafiek 1 toont per refertemaand het aantal vergoede personen⁷ dat in 2018 werkloosheid heeft gecombineerd met bijkomende activiteiten. Daarbij wordt een verdeling gemaakt tussen de vergoede personen die in die maand ook nog bijkomende activiteiten uitoefenden en diegene dat niet deden. De percentages in de rode labels geven het percentage vergoede personen dat ook bijkomende activiteiten heeft ten opzichte van het totaal aantal vergoede personen. Per maand van 2018 verschilt zowel het totale aantal personen dat vergoed wordt voor hun werkloosheid, alsook de proportie die daarnaast ook bijkomende activiteiten uitoefent. De verhouding van vergoede personen met bijkomende activiteiten ten opzichte van het totaal aantal vergoede personen schommelt tussen 46% en 56%. Voor zeven maanden van 2018 zijn er meer vergoede maanden met bijkomende activiteiten dan zonder. In de twee zomermaanden juli en augustus zien we het aantal bijkomende activiteiten terugvallen, als ook in de wintermaanden januari en februari. Daarnaast is er een hogere proportie bijkomende activiteiten in mei, juni, oktober en november.

⁶ De spotlight “Werkzoekende werklozen met bijkomende activiteiten in 2017” van 2019 geeft verdere informatie over hoe het aantal vergoede dagen en maanden met en zonder bijkomende activiteiten zich verhoudt voor de gehele UVW-WZ populatie.

⁷ Zoals in de werkwijze vermeld wordt in deze studie gewerkt met personen i.p.v. de standaardeenheid fysieke eenheden. Dit maakt dat in de opsplitsing per refertemaand, het aantal vergoedingen gelijk is aan het aantal personen.

Grafiek 1.

Aantal vergoede personen met en zonder bijkomende activiteiten per refertemaand in 2018.

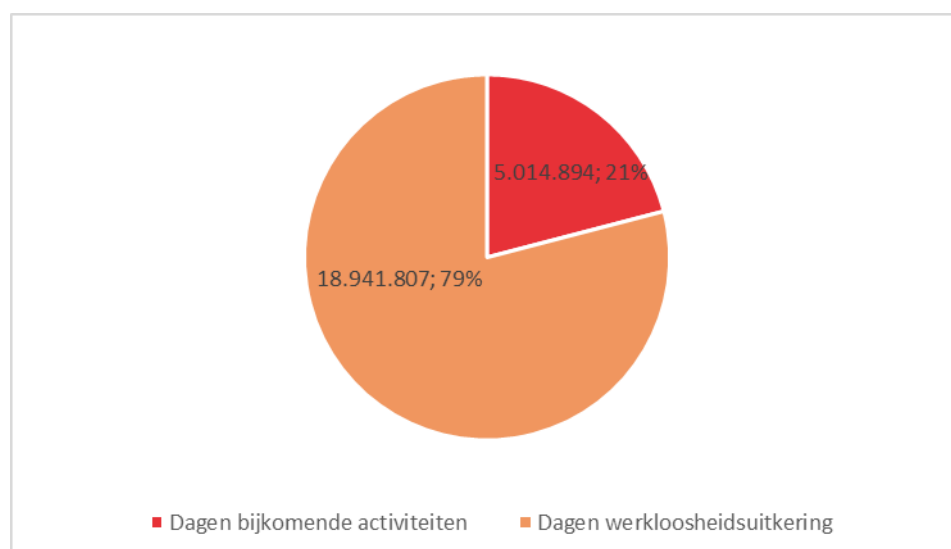

Van de 489.174 vergoedingen voor maanden waarin de werklozen ook bijkomende activiteiten hebben uitgeoefend, beslaan de bijkomende activiteiten in 31% van de gevallen meer dan twee weken werk, in 41% één week of minder. Voor de overige betalingen geldt dat er meer dan één maar minder dan 2 weken bijkomende activiteiten werd opgetekend.

De 959.991 vergoedingen die aan de werklozen zijn uitgekeerd die in 2018 ook bijkomende activiteiten uitoefenden, betreffen 18.941.807 vergoede werkloosheidsdagen. Daarnaast heeft deze groep gedurende hun werkloosheidsperiode 5.014.894 dagen bijkomende activiteiten (waarvoor dan ook geen werkloosheidsuitkering werd uitbetaald). Gemiddeld werkte een UVW-WZ met bijkomende activiteiten dus 40 dagen tijdens zijn werkloosheidsperiode in 2018. Verhoudingsgewijs betekent dit dat 21% van de dagen tijdens de werkloosheidsperiode niet wordt vergoed, omdat de betrokkene die tijd betaalde arbeid verricht (grafiek 2).

Grafiek 2.

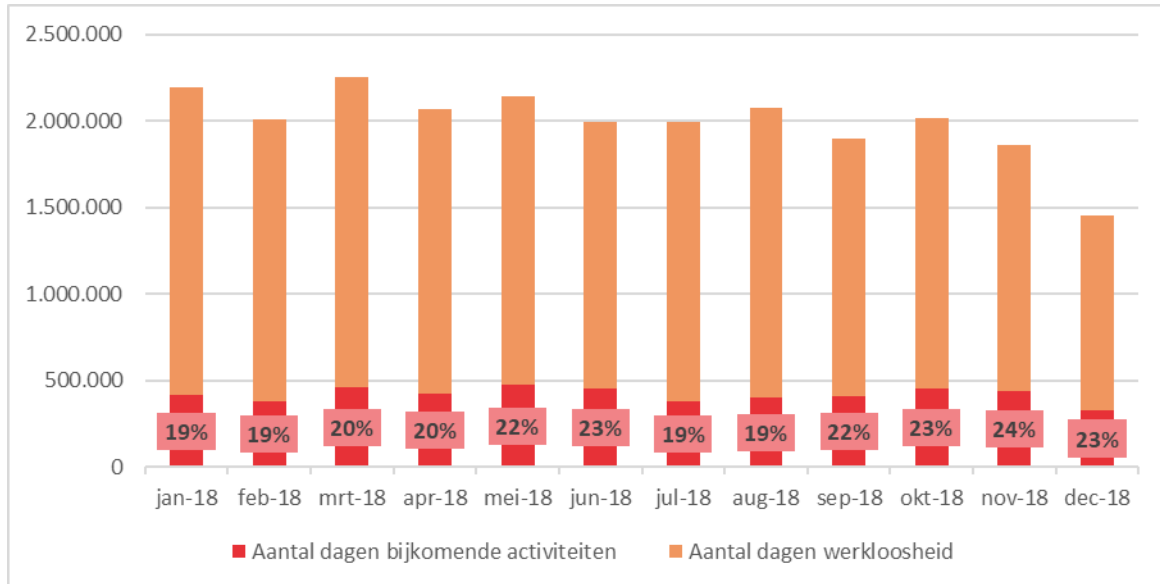
Aantal dagen bijkomende activiteiten en werkloosheidsuitkering in 2018 voor geselecteerde werklozen

Ten slotte toont grafiek 3 per maand van 2018 het aantal dagen werkloosheid en bijkomende activiteiten voor de geselecteerde groep werklozen. Het aantal dagen bijkomende activiteiten is voor elk van de maanden 19% tot 24% van het aantal dagen werkloosheid. In 2018 heeft men gemiddeld 10,24 dagen per persoon bijkomende activiteiten.

Grafiek 3.

Aantal dagen bijkomende activiteiten en werkloosheid per maand in 2018

De plaats van bijkomende activiteiten in het traject van de werkzoekende

In deze sectie bekijken we de data betreffende de uitgebreide opvolgingsperiode van januari 2016 tot en met maart 2019. Voor elk van de geselecteerde werklozen met bijkomende activiteiten is er een tijdslijn opgebouwd - een zogenaamde statussequentie - waar per maand de statussen op worden vermeld. Door het opbouwen van sequenties voor een langere opvolgingsperiode, is het mogelijk te analyseren hoe bijkomende activiteiten passen in het traject van de werkzoekenden en dit zowel binnen en buiten de periodes van werkloosheid. Daarbij kijken we in de eerste plaats algemeen naar de sequenties en de transities tussen statussen. De frequentie van transities geeft ons inzicht in de stabiliteit van statussen en de mate van turbulentie binnen de sequenties. Met andere woorden: dit geeft ons inzicht in hoe lang men in eenzelfde status blijft en welke statussen men afwisselt in de periode van de sequentie.

In een tweede stap worden de sequenties geclusterd, waardoor er verschillende sequentiepatronen onderscheiden worden. De patronen verschillen op het vlak van de statussen waaruit de sequenties zijn samengesteld. De sequenties per patroon worden geanalyseerd om meer inzicht te krijgen in hoe werkloosheid met bijkomende activiteiten inpast in verschillend periodes binnen en buiten de werkloosheid. Daarbij bekijken we of en hoe bijkomende activiteiten tijdens werkloosheidsperiodes resulteren in voltijdse arbeid.

Om de analyse van zo'n uitgebreide hoeveelheid data te kunnen analyseren, worden de verschillende statussen aangeduid door middel van lettercodes, hierna weergegeven in tabel 1. Sommige statussen werden gehergroepeerd (meer informatie hierover is terug te vinden in Appendix A). In de eerste kolom krijgt elke status ook een kleur toegekend. Deze kleuren zullen in deze en de volgende sectie in de grafieken worden gebruikt om de verschillende statussen (en bijgevolg de mogelijke sequenties) te visualiseren. Wanneer statussen aan elkaar verwant zijn, krijgen ze hiertoe ook gelijkaardige kleurentinten toegekend (bv. een bruine tint voor alle statussen met een vorm van arbeidsongeschiktheid). De beknopte omschrijving in de laatste kolom wordt gebruikt in de legenda's voor de visuele weergave van de sequenties in sequentieplots.

Tabel 1.
Overzicht van de statussen

Kleur	Status	Omschrijving	Beknopte omschrijving
	V	Werkloosheidsuitkering	Werkloos
	B	<1 week werk	Werk (weinig)
	Q	1-2 weken werk	Werk (medium)
	P	>2 weken werk	Werk (veel)
	VB	Werkloosheidsuitkering en <1 week bijkomende activiteiten	Bijkomende activiteiten (weinig)
	VQ	Werkloosheidsuitkering en 1-2 weken bijkomende activiteiten	Bijkomende activiteiten (medium)
	VP	Werkloosheidsuitkering en >2 weken bijkomende activiteiten	Bijkomende activiteiten (veel)
	O	Werkondersteunende maatregelen	Werkondersteunende maatregelen
	E	Arbeidsongeschiktheidsuitkering	Arbeidsongeschikt
	PE	Werk en arbeidsongeschiktheidsuit- kering	Arbeidsongeschikt en werk
	VE	Werkloosheids- en arbeidsongeschikt- heidsuitkering	Arbeidsongeschikt en werkloos
	VPE	Werkloosheids- en arbeidsongeschikt- heidsuitkering en bijkomende activi- teiten	Arbeidsongeschikt en bijkomende activiteiten
	L	Verplichte inschrijving als werkzoe- kende (indicatie mogelijke opname leefloon)	Verplichte inschrijving
	K	Non-actief (pensioen of overlijden)	Non-actief
	R	Restcategorie (weinig voorkomende statuscombinaties)	Rest
	NA	Geen informatie beschikbaar	Geen informatie

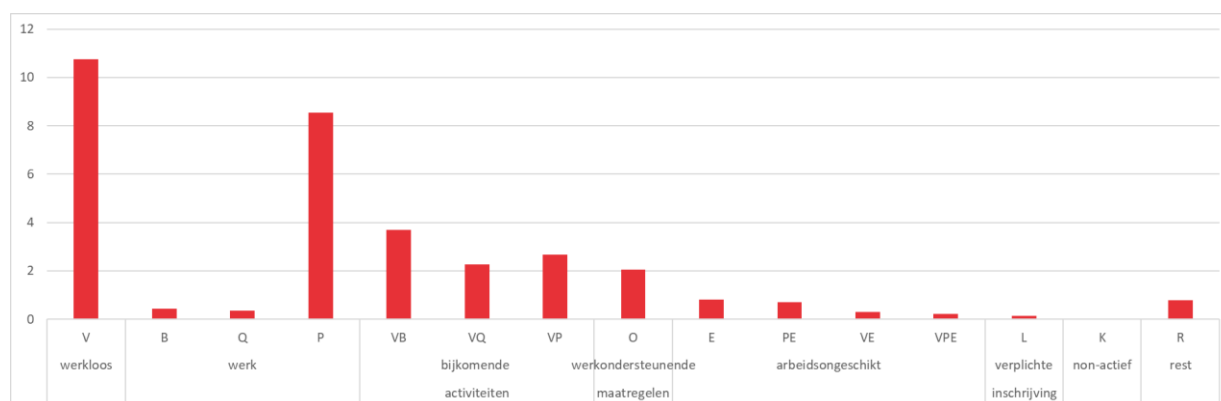
3.1

Sequenties en hun statustransities – een algemeen beeld

Op een periode van 39 maanden bevat een sequentie – het traject afgelegd door een werkzoekende dus - gemiddeld bijna elf maanden uitsluitend werkloosheid (V), acht en een halve maand werkloosheid met werk (VB, VP en VQ), en negen en een halve maand arbeid buiten een werkloosheidsperiode (P, B en Q) (zie grafiek 4).

Grafiek 4.

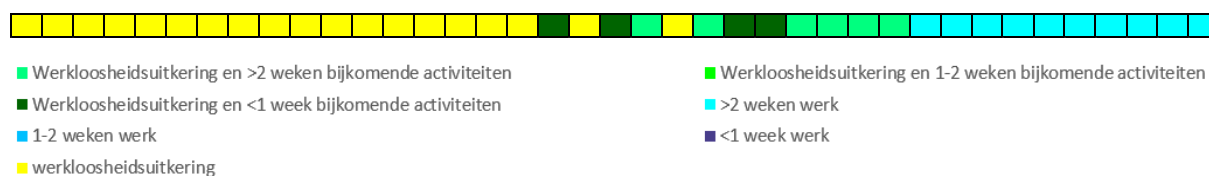
Aantal maanden per status voor de gemiddelde sequentie

Dat het bovenstaande niet betekent dat de gemiddelde persoon elf opeenvolgende maanden alleen volledig werkloos is, wordt duidelijk wanneer we de statussequenties bekijken. In de bespreking zullen we de sequenties grafisch weergeven gebruik makend van de kleuren beschreven in tabel 1. Ter referentie: de kleuren voor de statussen die het meest in de analyse gebruikt worden zijn geel voor werkloosheidsuitkering (V), drie blauwtinten voor werk (B, Q, P) en drie groentinten voor werkloosheid met bijkomende activiteiten (VB, VQ, VP). Grafiek 5 geeft ter illustratie een fictief voorbeeld van een statussequentie. De sequentie begint met een periode van 17 maanden werkloosheid (geel) en eindigt met een periode van 9 maanden werk (blauw). Daartussen is er een 12 maanden durende periode waarin men donkergroen, geel en lichtgroen afwisselt. Dit zijn maanden van werkloosheid al dan niet met bijkomende activiteiten.

Grafiek 5.

Voorbeeld van een statussequentie (fictief)

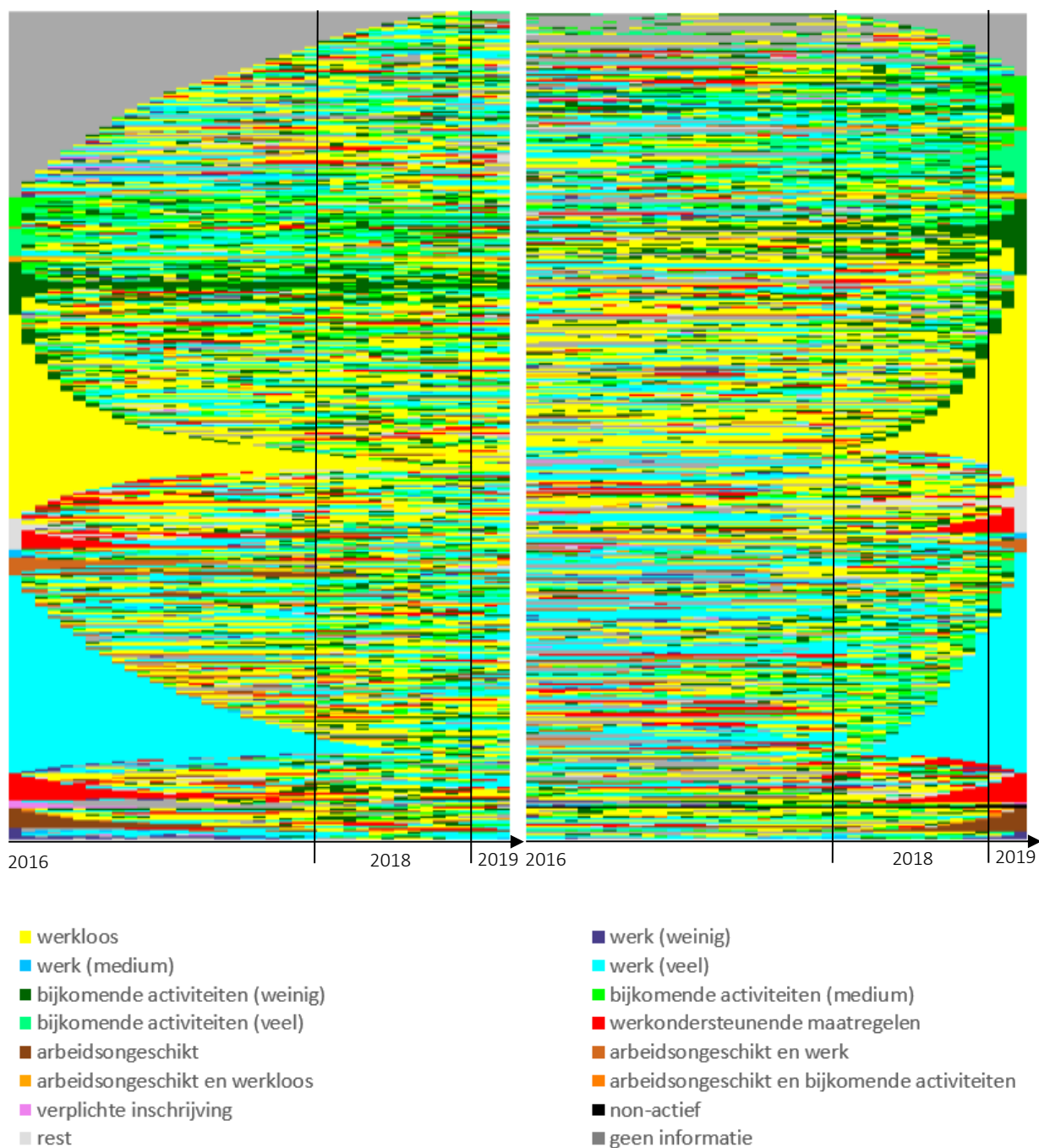
Grafiek 6 geeft in twee verschillend gesorteerde plots de 126.765 sequenties weer. De sequenties zijn onder elkaar geplaatst. Horizontaal worden de statussen per maand per sequentie chronologisch weergegeven op een tijdslijn van januari 2016 tot en met maart 2019. Met andere woorden elke rij is een chronologisch geordende sequentie. Het verschil tussen de plots is dat we de sequenties verticaal sorteren, waardoor sequenties die sterk gelijkend zijn qua volgorde van statussen dicht boven of onder elkaar staan. In het eerste geval sorteren we eerst op de eerste status en worden alle sequenties met eenzelfde status boven of onder elkaar gezet. Daarna binnen eenzelfde statusgroep wordt er verder op de tweede status geordend, etc. tot en met de laatste status. De eerste sortering gaat dus van links naar rechts, wat vooral een visualisering inhoudt van

de verschillende sequenties van de betrokkenen o.b.v. hun socio-economische positie aan het begin van de opvolgingsperiode. Deze plot staat voor elk van de patronen aan de linkerzijde. De twee sortering werkt omgekeerd en start bij de laatste status en eindigt bij de eerste. Ze visualiseert dus de sequenties o.b.v. de socio-economische posities aan het einde van de opvolgingsperiode. Deze plot staat telkens aan de rechterzijde.

Visueel merken we dat delen van de plots een lappendekenpatroon vormen, wat wijst op frequente statuswijzigingen binnen de sequenties. Voornamelijk de groene blokken, die refereren naar statussen met werkloosheid en bijkomende activiteiten, zijn eerder versnipperd. De gele en vooral lichtblauwe blokken vormen veel vaker een langere aaneengeschakelde periodes. Dit zijn langere periodes van respectievelijk werkloosheid en (bijna) voltijds werk.

Grafiek 6.

Visuele weergaves van de sequenties volgens twee sorteringsmethodes. Links: sortering volgens de status van januari 2016. Rechts: sortering volgens de status van maart 2019.

Wij hernemen deze visualisering nog per cluster (cf. deel 3.2), maar kunnen op basis hiervan al een aantal algemene observaties doen over de vaak voorkomende trajecten bij de personen in onze selectie. Om de interpretatie van de plots ook cijfermatig te ondersteunen, kunnen we de overgangen of transitie van de ene naar de andere status echter ook bekijken in de vorm van een transitietabel (Tabel 2). Deze tabel vat de statustransities samen van de sequenties uit grafiek 6. Hierdoor krijgen we inzicht in hoe vaak vanuit een bepaalde status wordt overgegaan naar een andere status. In de rijen staan de statussen van waaruit men vertrekt en in de kolommen staan de statussen die men heeft in de daaropvolgende maand. In de kolommen lezen we dus de instroom in een status af terwijl in de rijen de uitstroom uit een bepaalde status wordt weergegeven. Wanneer de status hetzelfde blijft, dus wanneer een persoon in een maand én de daaropvolgende maand dezelfde status heeft, staan de waarden door de relatieve positie van rijen en kolommen op de diagonaal weergegeven.

We bekijken in de eerste plaats de transitie met betrekking tot de status werkloosheidsuitkering (V). De grootste proportie transitie vanuit deze status gaat ook terug naar deze status (1.007.337 transitie of 76% van de instroom in V). Dit wijst erop dat werkloosheidsperiodes voornamelijk uit twee of meer maanden bestaan. Visueel is dit merkbaar in grafiek 6, waar niet enkel grotere blokken aan de linkse en rechtse zijdes van de plots langere sequenties weergegeven, maar ook binnen de turbulenter episodes (de delen met een 'lappendekenpatroon') zijn er langere periodes van werkloosheid terug te vinden. De overige instroom in V komt voornamelijk van de status 'Werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten' (VB; 9%). Ook dit is zichtbaar op grafiek 6, waar er zich een donkergroene rand aftekent tussen het gele blok werkloosheid en het gemengde blok. Vanuit de statussen VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten), VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) en P (meer dan 2 weken werk) is er slechts een beperkte instroom van 2 à 3%. Een gelijkaardig beeld vinden we terug bij de uitstroom uit V: naast de grote uitstroom naar V (76%) stroomt 11% door naar VB (Werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten), 4% naar VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten), 3% naar VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) en 1% naar P (meer dan 2 weken werk).

Vervolgens zijn er de drie statussen voor werk (P, Q en B), waarbij we opmerken dat de statussen B (<1 week werk) en Q (1-2 weken werk) veel minder vaak voorkomen. Terwijl 81% van de transitie van P (meer dan 2 weken werk) terug naar P gaan – aaneensluitende periodes van ongeveer voltijds werk dus-, bedraagt het percentage voor de diagonaalwaarde maar 26% voor B (<1 week werk) en 15% voor Q (1-2 weken werk). Dit wijst erop dat voornamelijk voltijds werk stabiliteit geeft waardoor er langere aaneengesloten periodes ontstaan. Dit wordt visueel bevestigd in grafiek 6 waar voornamelijk de lichtst blauwe kleur langer aaneengesloten periode vormt. Voor de andere blauwe kleuren zijn er slechts enkel langere stroken te vinden. De statussen B (<1 week werk) en Q (1-2 weken werk) komen dus vooral voor in de blokken van korte duur. De overige instroom in P (meer dan 2 weken werk) komt voornamelijk van VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten; 6% van de totale instroom). Voor B (<1 week werk) en Q (1-2 weken werk) komt de instroom voornamelijk van P (meer dan 2 weken werk) met respectievelijk 24% en 38% van de totale instroom. De uitstroom uit P (meer dan 2 weken werk) gaat naar VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) en V (werkloosheidsuitkering), met elk 4% van de totale uitstroom. Voor B (<1 week werk) en Q (1-2 weken werk) gaat de uitstroom naar P (meer dan 2 weken werk) met respectievelijk 21% en 38% van de totale uitstroom uit die statussen.

De diagonaalwaarde voor de statussen die werkloosheid met bijkomende activiteiten bedraagt 40% voor VB (werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten) en VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) en slechts 29% voor VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten). Dit is aanzienlijk lager dan de relatieve diagonaalwaardes voor werk en werkloosheid, wat duidt op een kortere duur van onafgebroken periodes met bijkomende activiteiten, voornamelijk voor VQ (werkloosheid en 1-2 weken bij-

komende activiteiten). De instroom van VB (werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten) komt voornamelijk van V (werkloosheidsuitkering; 30%) net zoals de uitstroom die ook naar V (werkloosheidsuitkering) gaat (28%). Maanden met werkloosheid en slechts een beperkt aantal dagen arbeid worden dus het vaakst afgewisseld met volledige maanden werkloosheid. De instroom in VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten) komt van de twee andere statussen met werkloosheid en bijkomende activiteiten VB (werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten; 23%) en VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten; 17%) en van V (werkloosheidsuitkering; 17%). De uitstroom van VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten) naar deze groepen bedraagt 22% naar VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten), 21% naar VB (werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten) en 13% naar V (werkloosheidsuitkering). Ten slotte komt de instroom in VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) van VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten; 18%), VB (werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten; 12%), P (meer dan 2 weken werk; 12%) en V (werkloosheidsuitkering; 12%). De uitstroom uit VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) gaat naar P (meer dan 2 weken werk; 20%), VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten; 16%) en V (werkloosheidsuitkering; 9%). Opvallend is de grote uitstroom van VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) naar voltijds werk (P). Dit staat in contrast met de uitstroom van de andere twee categorieën met bijkomende activiteiten, waar de uitstroom naar voltijds werk veel beperkter is (4% voor VB (werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten) en 10% voor VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten)).

Voorts is de diagonaalwaarde voor de status NA (geen informatie beschikbaar) hoog. 84% van de transitie van NA gaat ook naar NA. Dit duidt op langere aaneengeschaalde periodes waar geen informatie voor te vinden is. Dit zijn m.a.w. personen die in de maanden in kwestie niet terug te vinden zijn in één van de statuten, waarvan de RVA over informatie beschikt. Dit kan zijn omdat de personen nog student zijn en dus pas op de radar verschijnen als ze afstuderen, of bv. personen die vanuit het buitenland naar België verhuizen. Die scenario's zijn zichtbaar in de linkerbovenhoek van de linkse plot van grafiek 6 (onbekend statuut aan het begin van de periode). Daarnaast zijn er ook personen die aan het einde van de opvolgingsperiode opeenvolgende maanden niet in één van de genoemde statuten terug te vinden zijn (de rechterbovenhoek van de rechtse plot van grafiek 6). Mensen die verhuizen naar het buitenland of jongeren die (zonder statuut) intrekken bij hun ouders, zijn hiervan mogelijke voorbeelden.

Tabel 2.

Transitietabel (in absolute cijfers)

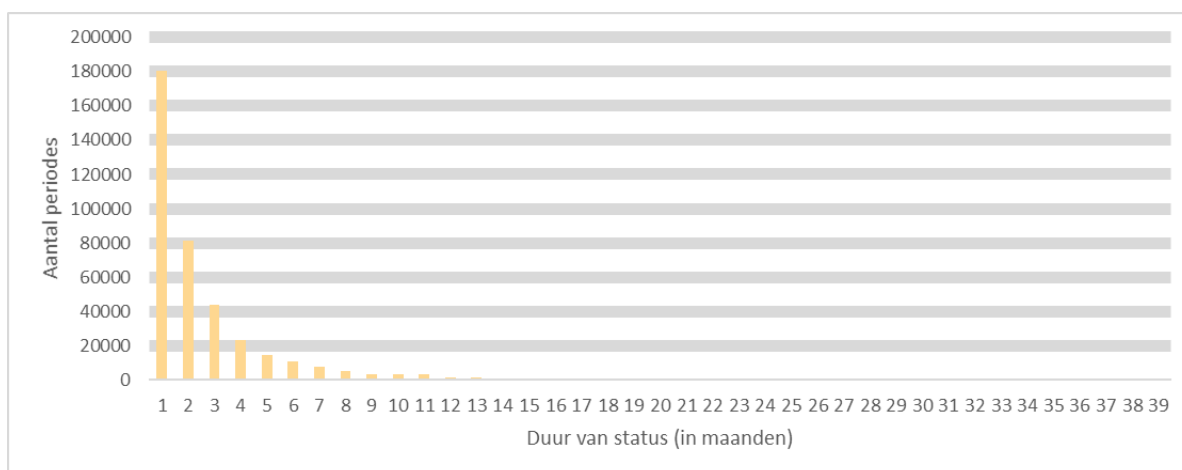
	[-> V]	[-> B]	[-> Q]	[-> P]	[-> VB]	[-> VQ]	[-> VP]	[-> O]	[-> E]	[-> PE]	[-> VE]	[-> VPE]	[-> L]	[-> K]	[-> R]	[-> NA]	Totaal
[V ->]	1.007.337	1.456	1.275	18.120	140.385	47.928	40.638	20.028	1.514	481	10.511	2.926	525	141	18.437	17.803	1.329.505
[B ->]	3.307	14.046	5.517	11.377	2.878	1.566	1.280	752	116	234	36	53	99	8	219	13.450	54.938
[Q ->]	2.754	4.925	6.388	16.585	2.122	2.040	2.148	400	44	343	27	105	49	7	174	5.518	43.629
[P ->]	37.133	13.231	16.470	854.042	20.152	19.609	41.321	5.119	320	17.336	397	1.595	126	25	1.330	21.463	1.049.669
[VB ->]	126.365	1.796	1.336	20.031	183.340	64.554	41.365	4.188	186	752	1.567	3.057	63	77	4.612	4.598	457.887
[VQ ->]	35.220	1.044	1.504	26.535	59.320	80.991	61.537	2.062	116	994	509	2.792	20	45	1.960	4.142	278.791
[VP ->]	26.468	1.188	2.139	64.386	32.681	53.461	130.086	1.899	101	2.074	317	3.840	18	24	1.615	8.315	328.612
[O ->]	16.452	842	648	9.988	3.246	1.679	1.672	199.724	134	323	192	111	22	8	17.578	4.401	257.020
[E ->]	5.055	167	140	571	836	467	407	260	76.813	2.794	7.922	1.977	14	18	567	1.954	99.962
[PE ->]	2.127	376	428	12.017	869	685	1.236	265	6.387	55.580	2.444	2.462	3	6	496	779	86.160
[VE ->]	10.690	18	17	234	1.767	724	604	253	9.013	712	11.793	2.307	1	5	636	167	38.941
[VPE ->]	3.268	41	57	1.719	2.675	2.340	3.412	145	2.564	2.284	2.343	7.317	1	3	282	98	28.549
[L ->]	1.047	182	248	870	93	30	14	47	6	8	3	3	10.727	-	977	2.350	16.605
[K ->]	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4.585	-	-	4.585
[R ->]	13.830	258	257	2.562	2.987	1.467	1.782	17.691	1.349	1.425	760	288	1.657	3	45.482	772	92.570
[NA ->]	39.361	14.994	6.772	14.075	8.218	4.739	6.248	4.812	1.787	226	252	106	2.282	35	908	544.832	649.647
Totaal	1.330.414	54.564	43.196	1.053.112	461.569	282.280	333.750	257.645	100.450	85.566	39.073	28.939	15.607	4.990	95.273	630.642	4.817.070

Wij vullen deze beschouwingen nog aan met een aparte analyse waarin de statussen VB (werkloosheid en <1 week bijkomende activiteiten), VQ (werkloosheid en 1-2 weken bijkomende activiteiten) en VP (werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) worden samengenomen tot 1 status 'werkloosheid met bijkomende activiteiten'. Dit doen we om te kijken in hoeverre de versnippering van de bijkomende activiteiten veroorzaakt wordt door het opsplitsen van deze gebeurtenis in drie verschillende statussen. Voor de samengevoegde status hebben we de duur van de opeenvolgende periodes berekend in maanden (grafiek 7). We merken dat ongeveer de helft van de periodes met 'werkloosheid met bijkomende activiteiten' slechts 1 maand bedraagt (47%). Daarna zien we steeds minder periodes naargelang de duur in opeenvolgende namen toeneemt. 21% van de periodes heeft een duur van 2 maanden. 32% van de periodes heeft een duur van 3 maanden of meer.

Dit wijst erop dat deze samengevoegde status op twee verschillende manieren voorkomen. Aan de ene kant is er het grootste aandeel van korte periodes van 1 of 2 opeenvolgende maanden waarin men deze status heeft (samen ca. 68%, d.i. meer dan 2/3). Aan de andere kant zijn er (in ca. 1/3 van de gevallen) langere periodes van 3 of meer opeenvolgende maanden. Zo zijn er ook 591 sequenties terug te vinden die volledig zijn samengesteld uit werkloosheid met bijkomende activiteiten en gedurende de volledige periode van 39 maanden geen andere statussen bevatten.

Grafiek 7.

Frequentie van status 'Werkloosheid en bijkomende activiteiten' opgesplitst naar duur in maanden.

Betreffende de periodes van werkloosheid met bijkomende activiteiten kunnen we voorlopig al besluiten dat deze eerder turbulent zijn. De periodes met statussen 'werkloosheid met bijkomende activiteiten' zijn versnipperd door frequente onderlinge transitie (dus regelmatige veranderingen in de hoeveelheid bijkomende activiteit men kan verrichten), transitie van en naar de status werkloosheid en (vooral voor werkloosheid en meer dan 2 weken bijkomende activiteiten) ook van en naar werk (status P (meer dan 2 weken werk)). De duur van de statussen is eerder beperkt. Zelfs indien we de drie statussen 'werkloosheid en bijkomende activiteiten' samennemen is er nog slechts maar één derde van de periodes die drie maanden of langer duurt.

Naast de statussen 'werkloosheid en bijkomende activiteiten' komen de statussen 'werkloosheid' (V) en 'meer dan 2 weken werk' (P) zeer frequent voor. Deze statussen tonen meer stabiliteit waardoor er vaker langere periodes ontstaan. Opvallend is dat het aantal rechtstreekse transitie tussen deze twee statussen zeer beperkt is.

De uitstroom uit de statussen die betrekking hebben op bijkomende activiteiten naar werk verschilt: 20% van de uitstroom uit VP (werkloosheid met > 2 weken bijkomende activiteiten) gaat naar voltijds werk (P), terwijl dit voor VQ (werkloosheid met 1-2 weken bijkomende activiteiten) 10% bedraagt en voor VB (werkloosheid met < 1 week bijkomende activiteiten) slechts 4%. De kans op uitstroom uit de werkloosheid lijkt dus gerelateerd aan de intensiteit waarmee men bijkomende activiteiten uitvoert tijdens de werkloosheid. Hierbij moeten we wel de kanttekening maken dat voor statussen op het begin en einde van een werkloosheidsperiode en die dus grenzen aan een status 'meer dan 2 werken werk' kunnen we niet achterhalen of de arbeid die geleverd wordt tijdens de status VP (werkloosheid met > 2 weken bijkomende activiteiten) nog binnen of reeds buiten de werkloosheidsperiode valt. We kunnen dan ook aannemen dat een deel van deze statussen wijzen op het starten van een job in de loop van de laatste maand met een werkloosheidsuitkering. Dat dit niet de doorslaggevende factor is bij deze observatie, blijkt echter uit het feit dat we niet in even sterke mate de stroom van status VP (werkloosheid met > 2 weken bijkomende activiteiten) naar V (werkloosheid) zien.

Uit de bespreking van de visuele weergave van de sequenties in grafiek 6 kwam al naar voor dat sequenties verschilden op vlak hun samenstelling (andere statussen) en ook in de duur van aaneengeschaalde periodes met eenzelfde status. Zo hebben sommige lange lijnen geel of lichtblauw (resp. werkloosheid of werk), terwijl andere een meer turbulent en afwisselend patroon vertonen. Daarom is het zinvol om de sequenties bijeen te groeperen en de verschillende patronen meer diepgaand te bekijken. Dit doen we in de volgende paragraaf.

3.2

Sequenties en transities binnen verschillende patronen

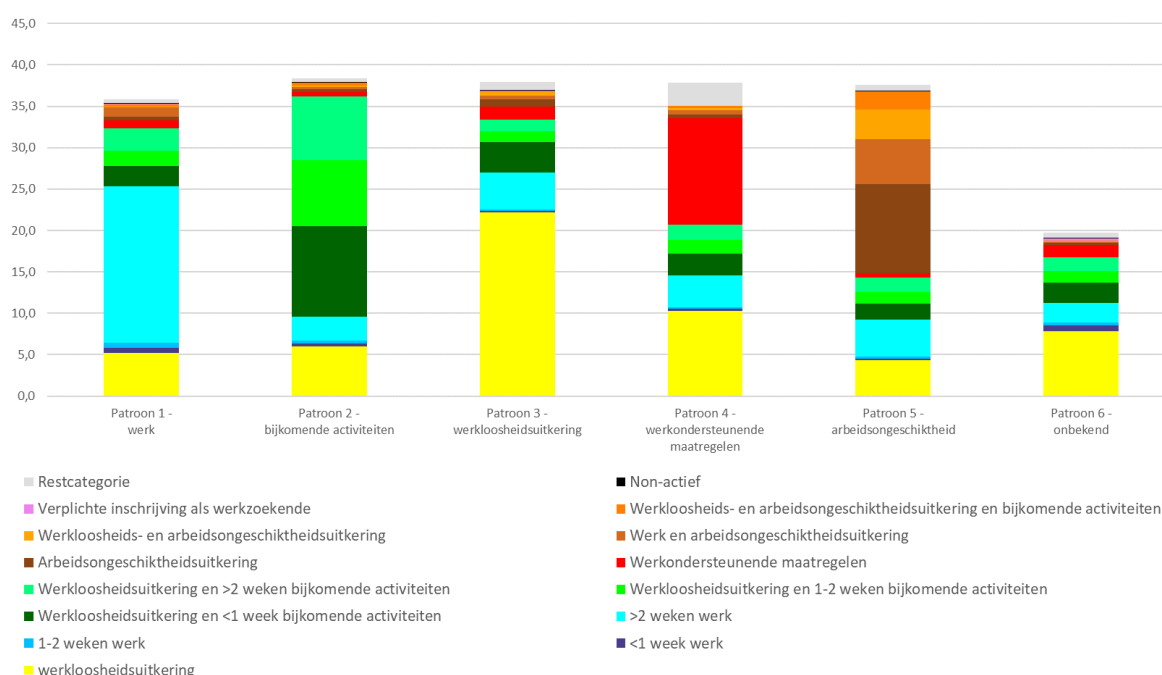
In deze sectie bekijken we de zes verschillende zogenaamde sequentiepatronen, die we binnen de sequenties van werklozen met bijkomende activiteiten kunnen onderscheiden op basis van een clustering⁸. Met andere woorden bakenen we zes groepen af van mensen die gedurende de opvolgingsperiode een gelijkaardig traject aflegden. We bekijken hier hoe deze patronen verschillen met betrekking tot de samenstelling van de sequenties alsook hun turbulentie. Zo krijgen we inzicht in hoe werkloosheid met bijkomende activiteiten verschillend kan inpassen in periodes binnen en buiten de werkloosheid en kunnen we in een volgende fase (cf. deel 4) onderzoeken welke rol de persoonskenmerken van de betrokkenen hierin spelen.

Grafiek 8 geeft de zes onderscheiden patronen weer. We merken op basis van deze gemiddelde sequenties dat de samenstelling van de sequenties duidelijk verschilt per patroon. Patroon 1 vertegenwoordigt 4.954 personen (33% van het totaal) die gemiddeld 19 maanden de status 'meer dan 2 weken werk' hebben. Er zijn iets meer dan vijf maanden werkloosheid en in totaal zijn er gemiddeld zeven maanden werkloosheid met bijkomende activiteiten. Patroon 2 omvat 1.668 personen (11% van het totaal) die in totaal gemiddeld 27 maanden werkloosheid met verschillende volumes van bijkomende activiteiten combineren. Voorts zijn er gemiddeld zes maanden uitsluitend werkloosheid. Patroon 3 staat voor 4.090 personen (27% van het totaal) die gemiddeld 22 maanden werkloosheid hebben en 6 maanden werkloosheid met bijkomende activiteiten, voornamelijk 'werkloosheidsuitkering en <1 week bijkomende activiteiten'. Patroon 4 representeert 1.109 personen (7% van het totaal) die 2/3 van de maanden in een systeem van werkondersteunende maatregelen of werkloosheid zitten. In totaal zijn er ook gemiddeld zes maanden werkloosheid met bijkomende activiteiten. Patroon 5 is een kleine cluster met slechts 454 personen (3% van het totaal). Gemiddeld zijn er voor hen in meer dan de helft van de maanden een arbeidsongeschiktheid. Voorts zijn er vier maanden werkloosheid en vijf maanden werkloosheid met bijkomende activiteiten. Patroon 6 ten slotte is een restcategorie die gekenmerkt wordt door een groot aantal maanden waarvoor er geen data beschikbaar is. Voor de maanden waarvoor er wel gegevens beschikbaar zijn, is er een grote proportie werkloosheid. Deze cluster bevat 2.725 personen (18% van het totaal). Met het oog op de leesbaarheid, duiden we elk patroon aan met de naam van de status die het meest vertegenwoordigd is in hun sequenties.

⁸ De patronen worden bekomen door het berekenen van de gelijkenissen en verschillen tussen individuele sequenties en deze resultaten dan te clusteren. Dit is een onderdeel van socialesequentie-analyse. Deze analyse is omwille van technische redenen uitgevoerd op een steekproef van 15.000 personen uit de totale populatie van 126.765 UVW-WZ met bijkomende activiteiten. Meer informatie hierover is terug te vinden in Appendix A.

Grafiek 8.

Sequentiepatronen van UVW-WZ met bijkomende activiteiten (in gemiddeld aantal maanden per status)

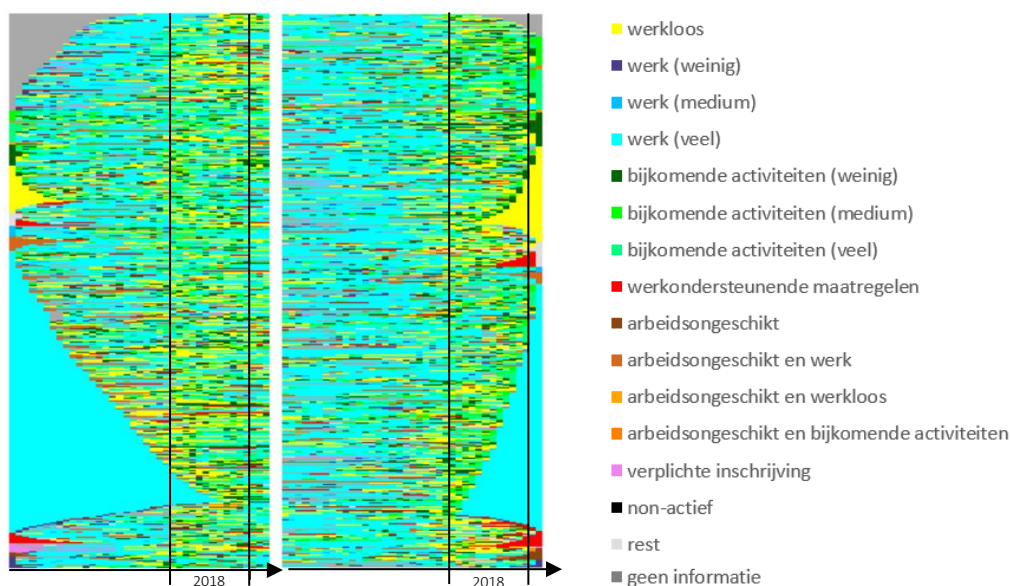
Terwijl grafiek 8 inzicht geeft in de gemiddelde sequentie per patroon, kunnen we ook hier per patroon in meer detail gaan kijken naar alle sequenties door middel van sequentiesplots. We zullen per patroon de sequentieplots presenteren, zowel volgens sortering van links naar rechts als van rechts naar links (conform de werkwijze bij grafiek 6). Die sortering helpt de leesbaarheid van de plots doordat er eenduidige blokken per status worden gevormd aan het begin, dan wel het einde van de opvolgingsperiode. Door de beide sorteringen naast elkaar te analyseren krijgen we beter inzicht in de wat de situatie was van de personen die in 2018 werkloos waren en daarbij bijkomende activiteiten uitoefenden in de jaren voor 2018, alsook waar hij of zij is terechtgekomen na deze periode van werkloosheid met bijkomende activiteiten.

Wat meteen opvalt bij de plots is dat de patronen onderling verschillen wat betreft de voornaamste terug te vinden kleur (zie ook grafiek 15 die de sequentieplots voor de zes patronen herneemt en naast elkaar zet). Dit houdt verband met het feit dat het zwaartepunt voor elk van de patronen bij een andere status ligt.

Bij patroon 1 - werk zien we voornamelijk de lichtblauwe kleur, die overeenstemt met meer dan 2 weken arbeid per maand (P) (grafiek 9). We merken lange aangeschakelde periodes van die blauwe kleur, wat wijst op een eerder stabiele arbeidssituatie. Wat al deze personen per definitie echter met elkaar gemeen hebben, is het feit dat ze in de loop van 2018 een periode hebben gekend van werkloosheid (met bijkomende activiteiten) ondanks hun lange onafgebroken periodes van voltijds werk. Dit uit zich als een periode van relatief hogere turbulentie (relatief grotere variatie qua kleurvakken) in 2018, met afwisseling tussen volledige werkloosheid en werkloosheid met bijkomende activiteiten. De werkloosheidsperiode gaat voor deze personen wel grotendeels gepaard met het uitoefenen van bijkomende activiteiten. Wanneer we voor deze groep de situaties aan het begin van de opvolgingsperiode (linkerkant van de linkerplot) vergelijken met die aan het einde (rechterkant van de rechterplot), zien we hoe een groot aandeel na de werkloosheidsperiode opnieuw een voltijdse betrekking heeft gevonden, ondanks de relatief kortere opvolgingsperiode na t.o.v. vóór 2018. Algemeen gesproken zien we dan ook dat voor de personen in patroon 1 een periode van werkloosheid met bijkomende activiteiten vaak een turbulente periode inhoudt tussen twee duurzamer tewerkstellingen. Hoewel er ook een belangrijke verschuiving is naar de volledige werkloosheid, mondt de uitoefening van bijkomende activiteiten – ook bij het uitblijven van een nieuwe voltijdse tewerkstelling - voor een groter aandeel personen toch uit in het behoud van een connectie met de arbeidsmarkt (hetzij in de vorm van het uitoefenen van bijkomende activiteiten tijdens de werkloosheidsperiode, hetzij via een werkondersteunende maatregel).

Grafiek 9.

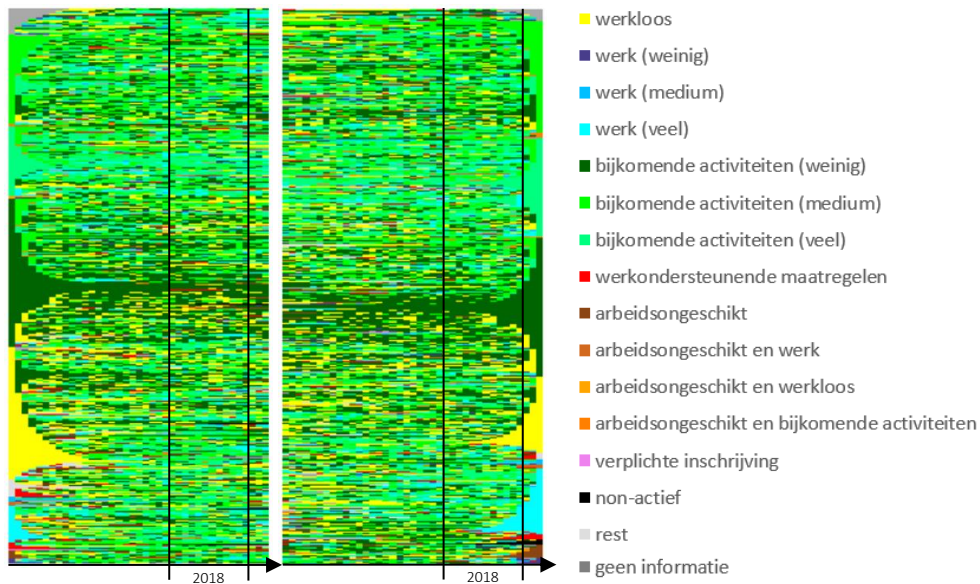
Visuele weergaves van de sequenties van patroon 1 - werk volgens twee sorteringsmethodes. Links: sortering volgens hun status op januari 2016. Rechts: sortering volgens hun status op maart 2019.

Bij patroon 2 – bijkomende activiteiten daarentegen valt er weinig blauw te bemerken in de plots en des te meer groen (grafiek 10). Ook de personen in dit patroon zijn dus voor langere periodes van opeenvolgende maanden aan het werk, maar tegelijk slagen ze er niet in om duurzaam uit de werkloosheid te stromen en ontvangen ze dus elke maand een werkloosheidsuitkering voor de dagen waarop ze niet werken. In het verticale midden van deze plots zijn er sequenties met langere periodes van donkergroen, wat slaat op langdurige of frequent terugkerende werkloosheidsperiodes met slechts enkele dagen werk per maand. In deze sequenties met veel donkergroen komen slechts weinig statussen werk voor, wat wijst op de zeer beperkte uitstroom van VB (< 1 week werk) naar voltijds werk. Ook voor de andere sequenties binnen dit patroon is de uitstroom naar werk beperkt. Aan het einde van de opvolgingsperiode is er desondanks een iets grotere groep voltijds aan het werk, terwijl de voltijdse werkloosheid is afgenomen. Dit wijst erop dat de personen in deze groep moeite hebben het patroon te doorbreken van kortdurende tewerkstellingen zonder duurzame uitstroom uit de werkloosheid, ook al lijken de bijkomende activiteiten hen in algemene termen toch iets dichterbij de arbeidsmarkt te brengen.

Grafiek 10.

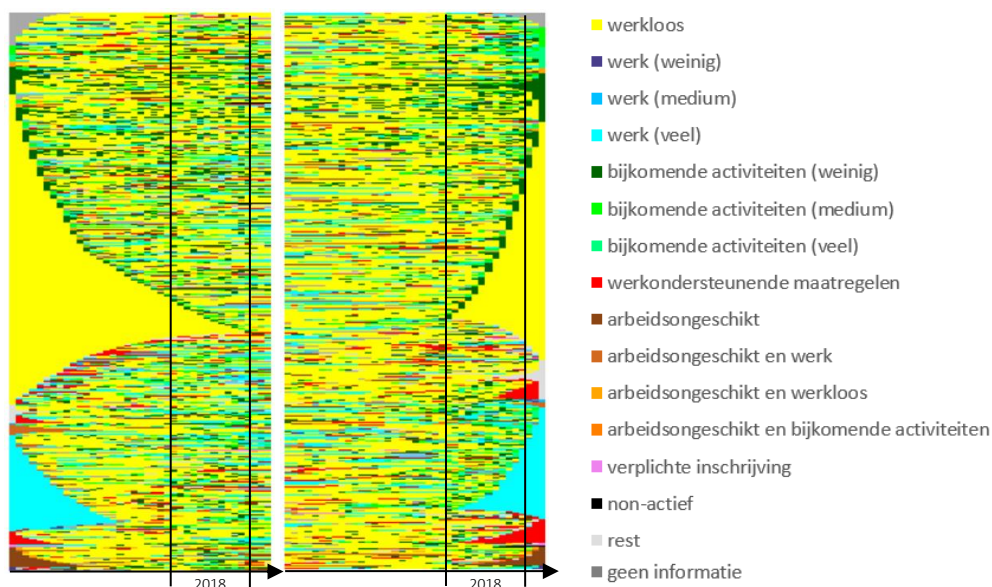
Visuele weergaves van de sequenties van patroon 2 – bijkomende activiteiten volgens twee sorteringmethoden. Links: sortering volgens hun status op januari 2016. Rechts: sortering volgens hun status op maart 2019.

Patroon 3 - werkloosheidsuitkering omvat sequenties met lange periodes van volledige werkloosheid (grafiek 11). De periodes worden onderbroken voor korte episodes van werkloosheid met bijkomende activiteiten of van voltijds werk. Een relatief kleine groep heeft wat langere periodes van voltijdse arbeid. De personen in patroon 3 zijn dus voornamelijk langdurige werklozen wiens periode van volledige werkloosheid wordt onderbroken voor korte periodes van arbeid, m.a.w. ongeveer de omgekeerde dynamiek die zichtbaar was bij patroon 1. Ondanks de langere periodes van volledige werkloosheid, lijkt de uitoefening van bijkomende activiteiten ook deze groep algemeen gesproken wat dichterbij de arbeidsmarkt te brengen. Op het einde van de opvolgingsperiode is het aantal statussen van volledige werkloosheid zonder bijkomende activiteiten met ca. 1/5 afgenomen t.o.v. het begin, dit vooral ten voordele van statussen van werkloosheid met bijkomende activiteiten en werkondersteunende maatregelen; wel slechts in mindere mate ten voordele van statussen voltijds werk.

Grafiek 11.

Visuele weergaves van de sequenties van patroon 3 – werkloosheidsuitkering volgens twee sorteringmethoden. Links: sortering volgens hun status op januari 2016. Rechts: sortering volgens hun status op maart 2019.

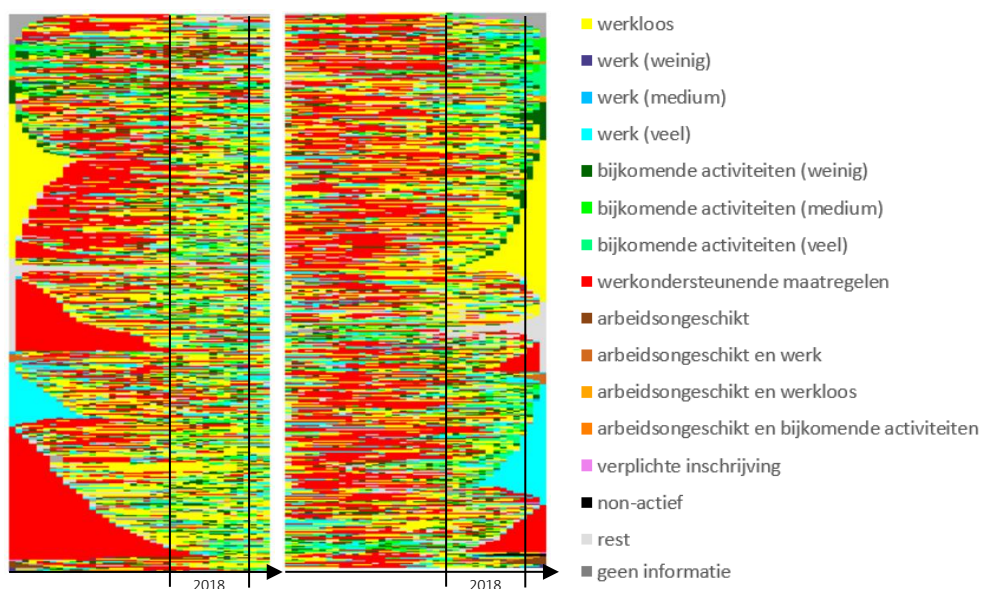

Bij patroon 4 – werkondersteunende maatregelen zien we vooral blokken rood (werkondersteunende maatregelen) aan de linkerzijde van de linkerplot (grafiek 12). Dit wijst erop dat voor een voornaam aandeel van onze populatie de periode van werkloosheid met bijkomende activiteiten volgt op een periode in een werkondersteunende maatregel. Hierbij dient ermee rekening te worden gehouden dat ook de status ‘werkondersteunende maatregelen’ zelf erg divers is. Ze bevat bv. zowel de vrijstelling van inschrijving als werkzoekende voor het hervatten van studies of volgen van een beroepsopleiding, als bv. bepaalde activeringsmaatregelen of deeltijds werk met behoud van rechten en een inkomensgarantie-uitkering. Het feit dat een groot deel van de gele zone (volledige werkloosheid) aan de linkerkant van de linkerplot een dikke rode rand (werkondersteunende maatregelen) heeft, wijst er echter op dat de werkondersteunende maatregelen in kwestie vaak ook volgen op periodes van volledige werkloosheid zonder bijkomende activiteiten.

Aan de relatief beperkte hoeveelheid rode zones in het jaar 2018 en aan het einde van de opvolgingsperiode, zien we hoe de periode van werkloosheid met bijkomende activiteiten voor deze groep een onderbreking of nog vaker een stopzetting betekent van de werkondersteunende maatregelen. Of dit op zich een positieve of negatieve socio-economische transitie betekent, valt gezien de diversiteit aan maatregelen enigszins moeilijk uit te maken. We kunnen echter wel vaststellen dat op het einde van de opvolgingsperiode t.o.v. aan het begin de aandelen werkondersteunende maatregelen meer gedaald zijn ten voordele van de aandelen voltijds werk en werkloosheid met bijkomende activiteiten (die elk ongeveer verdubbelen) dan ten voordele van het aandeel volledige werkloosheid zonder bijkomende activiteiten (dat slecht licht toeneemt). Hier lijken de bijkomende activiteiten dan ook vaak voor te komen als (tussen)stap om van een werkondersteunende maatregel een (her)intrede te doen in de reguliere arbeidsmarkt.

Grafiek 12.

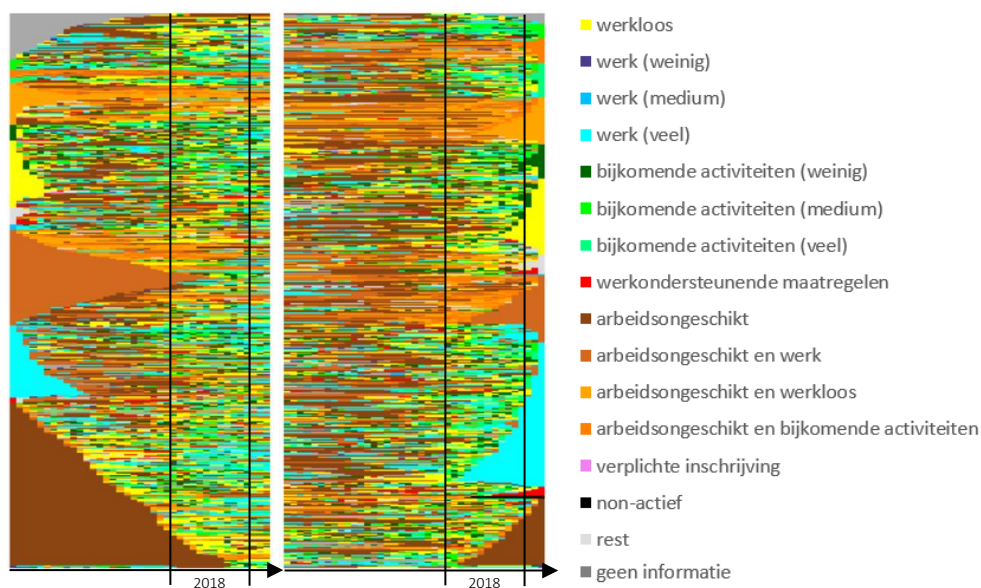
Visuele weergaves van de sequenties van patroon 4 – werkondersteunende maatregelen volgens twee sorteringsmethodes. Links: sortering volgens hun status op januari 2016. Rechts: sortering volgens hun status op maart 2019.

Bij patroon 5 – arbeidsongeschiktheid (de kleinste van de zes clusters) zien we vooral personen die worstelen met ernstige gezondheidsproblemen, zoals blijkt uit de lange opeenvolgende periodes van arbeidsongeschiktheid, al dan niet gecombineerd met werk en/of werkloosheidsuitkering (grafiek 13). Voor deze groep blijkt de periode van werkloosheid met bijkomende activiteiten algemeen gesproken expliciet deel uit te maken van een positieve socio-economische transitie. Wanneer we de statussen aan het begin van de opvolgingsperiode vergelijken met die aan het einde, zijn de statussen met een vorm van arbeidsongeschiktheid ongeveer gehalveerd in aantal. Vooral de volledige arbeidsongeschiktheid blijkt sterk afgenomen ten voordele van statussen die dicht bij de arbeidsmarkt liggen. Het aandeel voltijds werk aan het einde van de opvolgingsperiode is er ook meer dan verdubbeld t.o.v. dat aan het begin van de opvolgingsperiode.

Grafiek 13.

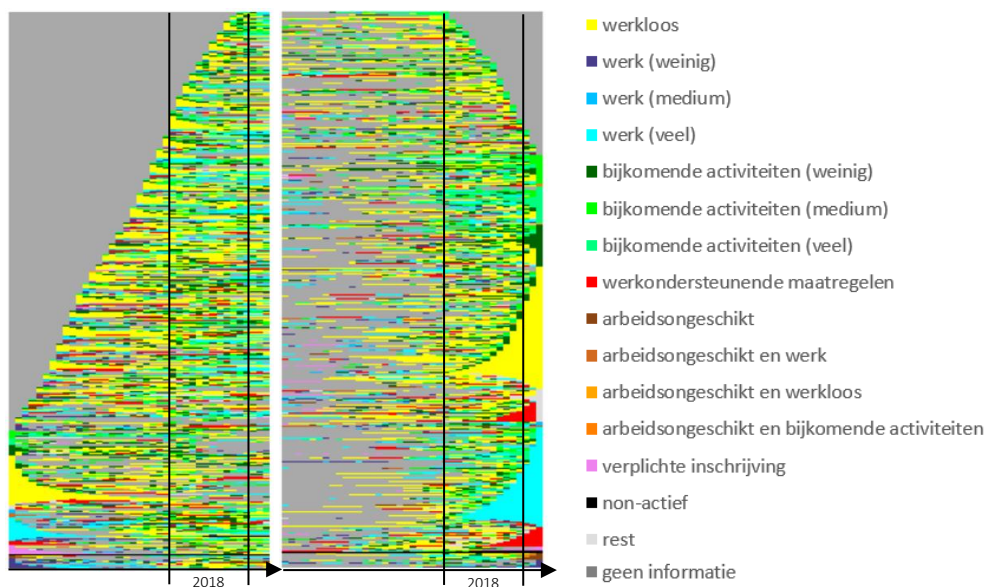
Visuele weergaves van de sequenties van patroon 5 – arbeidsongeschiktheid volgens twee sorteringmethoden. Links: sortering volgens hun status op januari 2016. Rechts: sortering volgens hun status op maart 2019.

Bij patroon 6 – onbekend ten slotte vallen de grote blokken donkergrijs op (status onbekend omdat er geen informatie beschikbaar is voor de maanden in kwestie) (grafiek 14). Het grootste blok is er op de linkse plot, aan de instroomzijde van de sequenties, wat wijst op personen die instromen in de Belgische arbeidsmarkt zonder er daarvoor deel van uit te maken. In deze groep vormen de bijkomende activiteiten in de werkloosheidsperiode dan ook vaak (één van) de eerste intrede(s) op de Belgische arbeidsmarkt. De aard van die (tussen)stap vertoont in dit geval gemengde resultaten: de onbekende statussen aan het begin van de opvolgingsperiode zijn aan het einde ervan zowel verschoven naar statussen van werkloosheid, al dan niet met bijkomende activiteiten, als naar werkondersteunende maatregelen als naar voltijds werk.

Grafiek 14.

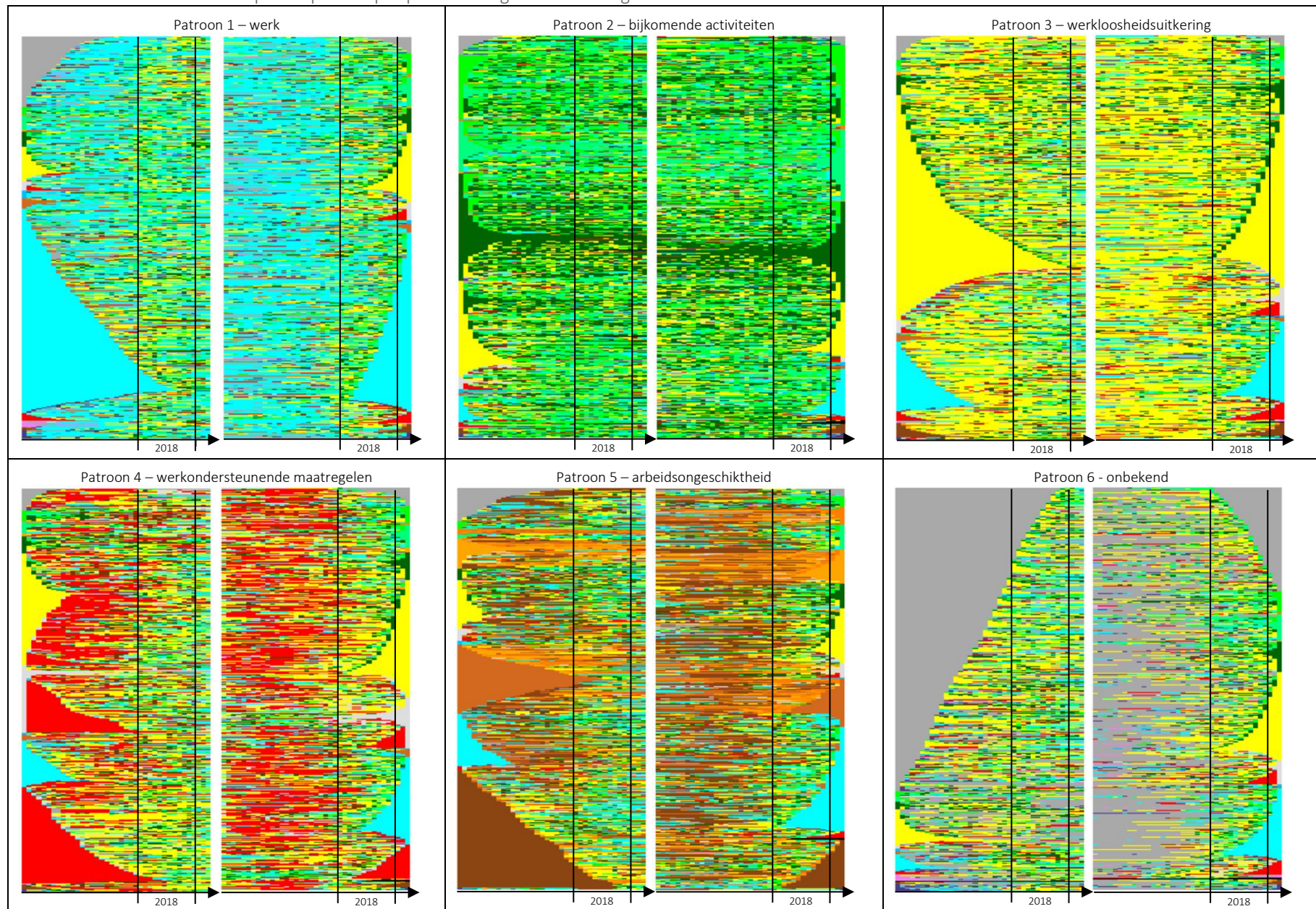
Visuele weergaves van de sequenties van patroon 6 – onbekend volgens twee sorteringsmethodes. Links: sortering volgens hun status op januari 2016. Rechts: sortering volgens hun status op maart 2019.

Algemeen zien we dat de periodes van bijkomende activiteiten binnen de werkloosheid telkens wel overeen lijken te komen met een turbulente periode voor de betrokkene, gekenmerkt door frequente statusveranderingen. Voor sommige patronen is deze turbulentie eerder beperkt in tijd en bestaan de rest van de sequenties voornamelijk uit langere periodes met eenzelfde status. Of die turbulente periode een positieve dan wel een negatieve socio-economische transitie bewerkstelligt, hangt dan ook sterk af van de aard van de status die ze onderbreekt.

Voorafal binnen patroon 2 – bijkomende activiteiten zijn de sequenties met langdurige turbulentie sterk vertegenwoordigd. Van alle patronen komt hier het grootste aantal VB-statussen (werkloosheid met minder dan 1 week werk) voor. Die zijn algemeen eerder gelinkt aan een uitstroom naar werkloosheid en slechts in een klein percentage naar voltijds werk. Het is dan ook in dit patroon dat de turbulente periode van werkloosheid met bijkomende activiteiten, in contrast tot wat we vaak zien bij de andere patronen, eerder een aanhoudend fenomeen dan een kortere fase betreft.

Grafiek 15. Overzichtstabel sequentieplotten per patroon volgens 2 sorteringsmethodes.

4

Het profiel van UVW-WZ met bijkomende activiteiten

In deze laatste sectie richten we onze focus op de laatste onderzoeksvraag met betrekking tot de persoonskenmerken van de geselecteerde werklozen met bijkomende activiteiten. In een eerste stap bekijken we de verschillen in de verdeling van de persoonskenmerken tussen de groep UVW-WZ met bijkomende activiteiten en de groep UVW-WZ zonder bijkomende activiteiten (totale populatie in 2018). Op die manier kunnen we over- en onderrepresentaties van bepaalde persoonskenmerken in kaart brengen. Daarna volgen de resultaten van een regressieanalyse die voor de verschillende persoonskenmerken de kans berekent om tot de patronen 2 tot en met 6 te behoren in plaats van in patroon 1 - werk. (Patroon 1 is daarbij ondanks de in deel 3.2 genoemde kanttekeningen als de vergelijkingsbasis gekozen omdat er in dit patroon de langste periodes van voltijds werk voorkomen, alsook het grootste aandeel voltijds werk aan het einde van de opvolgingsperiode.)

We beginnen met een korte algemene bespreking van de persoonskenmerken. Tabel 3 geeft een volledig overzicht van de verdeling van de persoonskenmerken weer voor elk van de patronen, het totaal van de steekproef van werklozen met bijkomende activiteiten als ook voor de populatie UVW-WZ zonder bijkomende activiteiten uit 2018. Omdat een gedetailleerde bespreking te ver zou leiden, beperken we ons voornamelijk tot een bespreking van de voorlaatste en laatste kolom en vergelijken we de groepen UVW-WZ met en zonder bijkomende activiteiten.

De UVW-WZ met bijkomende activiteiten in 2018 zijn een groep die voor 60% uit mannen bestaat. Dit in tegenstelling tot de populatie UVW-WZ zonder bijkomende activiteiten in 2018 waar de genderverdeling met 52% mannen bijna gelijk is. De leeftijdscategorie '30 tot 49 jaar' is bij de groep met bijkomende activiteiten het sterkst vertegenwoordigd en omvat de helft van de personen. Dit is hoger dan bij de groep zonder bijkomende activiteiten. Ook zijn de ouderen minder en de jongeren meer vertegenwoordigd bij de groep met bijkomende activiteiten. De verdeling betreffende het studieniveau is min of meer gelijk, met iets minder laaggeschoolden en iets meer midden- en hoggeschoolden bij de groep werklozen met bijkomende activiteiten in vergelijking met de groep zonder. Met 49% is het Vlaamse Gewest sterker vertegenwoordigd in de groep werklozen met bijkomende activiteiten. Voor beide groepen is een overgrote meerderheid van de Belgische nationaliteit. De verdeling over de loonschijven van het referteloon is gelijklopend voor de beide groepen. De proportie voor elk van de drie hoogste loonschijven bedraagt ongeveer een vierde.

Tabel 3.

Persoonskenmerken van UVW-WZ met bijkomende activiteiten per patroon en totaal.

	Patroon 1 - werk		Patroon 2 - bijkomende activiteiten		Patroon 3 - werkloosheids- uitkering		Patroon 4 - werkondersteunende maatregelen		Patroon 5 - arbeids- ongeschiktheid		Patroon 6 - onbekend		Totaal UVW-WZ met bijkomende activiteiten (n=15.000)		UVW-WZ zonder bijkomende activiteiten (N=458.232)
Geslacht															
Mannen	2997	60%	993	60%	2584	63%	650	59%	243	54%	1582	58%	9049	60%	52%
Vrouwen	1957	40%	675	40%	1506	37%	459	41%	211	46%	1143	42%	5951	40%	48%
Leeftijd															
17 tot 24 jaar	855	17%	72	4%	296	7%	143	13%	26	6%	843	31%	2235	15%	10%
25 tot 29 jaar	1080	22%	136	8%	644	16%	224	20%	66	15%	502	18%	2652	18%	15%
30 tot 49 jaar	2438	49%	1004	60%	2270	56%	557	50%	314	69%	1109	41%	7692	51%	45%
50 tot 65 jaar	581	12%	456	27%	880	22%	185	17%	48	11%	271	10%	2421	16%	30%
Studieniveau															
Laaggeschoold	2045	41%	621	37%	2102	51%	519	47%	236	52%	974	36%	6497	43%	46%
Middengeschoold	1990	40%	506	30%	1292	32%	463	42%	173	38%	1127	41%	5551	37%	35%
Hooggeschoold	909	18%	532	32%	696	17%	127	11%	45	10%	610	22%	2919	19%	18%
Onbekend	10	0%	9	1%	0	0%	0	0%	0	0%	14	1%	33	0%	1%
Gewest															
Vlaams Gewest	2866	58%	753	45%	1696	41%	404	36%	284	63%	1407	52%	7410	49%	43%
Brussels Hoofdst. Gewest	411	8%	380	23%	724	18%	120	11%	28	6%	336	12%	1999	13%	16%
Waals Gewest	1677	34%	535	32%	1670	41%	585	53%	142	31%	982	36%	5591	37%	41%
Nationaliteit															
België	4157	84%	1347	81%	3338	82%	964	87%	397	87%	2122	78%	12325	82%	84%
Vreemdelingen EU	394	8%	209	13%	394	10%	75	7%	41	9%	337	12%	1450	10%	9%
Vreemdelingen van buiten EU	403	8%	112	7%	358	9%	70	6%	16	4%	266	10%	1225	8%	6%
Loonindicatie															
Geen loonsindicatie	484	10%	159	10%	484	12%	168	15%	27	6%	808	30%	2130	14%	13%
Laagste loonschijf	558	11%	260	16%	647	16%	188	17%	53	12%	310	11%	2016	13%	14%
Tweede loonschijf	1203	24%	329	20%	1069	26%	284	26%	113	25%	483	18%	3481	23%	24%
Derde loonschijf	1134	23%	556	33%	1175	29%	275	25%	123	27%	478	18%	3741	25%	24%
Hoogste loonschijf	1575	32%	364	22%	715	17%	194	17%	138	30%	646	24%	3632	24%	25%
Vergoedingsperiode															
Eerste periode	3308	67%	457	27%	531	13%	355	32%	178	39%	1250	46%	6079	41%	35%
Tweede periode	560	11%	294	18%	945	23%	189	17%	66	15%	292	11%	2346	16%	20%
Derde periode	616	12%	748	45%	2161	53%	403	36%	180	40%	386	14%	4494	30%	30%
Niet van toepassing	470	9%	169	10%	453	11%	162	15%	30	7%	797	29%	2081	14%	15%
Statuut															
na voltijdse arbeidsprestaties	4228	85%	1476	88%	3440	84%	923	83%	404	89%	1749	64%	12220	81%	80%
na studies	462	9%	125	7%	442	11%	162	15%	26	6%	792	29%	2009	13%	11%
na vrijwillig deeltijdse arbeidsprestaties	259	5%	62	4%	197	5%	24	2%	24	5%	182	7%	748	5%	7%
werkloosheid met bedrijfstoelag	5	0%	5	0%	11	0%	0	0%	0	0%	2	0%	23	0%	2%
Gezinscategorie															
Gezinshoofden	1005	20%	441	26%	1210	30%	278	25%	84	19%	573	21%	3591	24%	26%
Alleenstaanden	701	14%	385	23%	1170	29%	319	29%	106	23%	399	15%	3080	21%	23%
Samenwonenden	3248	66%	842	50%	1710	42%	512	46%	264	58%	1753	64%	8329	56%	51%

Wat betreft de vergoedingsfasen van de degressieve werkloosheidsuitkering, is de eerste vergoedingsperiode sterker vertegenwoordigd bij de groep werklozen met bijkomende activiteiten. Dit gaat ten koste van de tweede vergoedingsperiode, waar de proportie lager ligt in vergelijking met de werklozen zonder bijkomende activiteiten. Betreffende het statuut van de werklozen merken we dat er minder werklozen na vrijwillig deeltijdse arbeid en werklozen met bedrijfstoelag zijn bij de groep met bijkomende activiteiten. Algemeen vormt de groep na voltijdse arbeidsprestaties een grote meerderheid voor beide groepen. Ten slotte is de proportie samenwonenden groter bij de werklozen met bijkomende activiteiten (56% tegenover 51% voor de werklozen zonder bijkomende activiteiten).

Na deze korte algemene beschrijving van de populatie werklozen met bijkomende activiteiten, bekijken we hier in een laatste beknopte analyse welke persoonskenmerken ervoor zorgen dat werklozen meer of minder kans hebben om in patronen 2 tot 6 terecht te komen dan in patroon 1 - werk. Daartoe pasten we een regressiemethode toe, meer bepaald multinomiale logistische regressie. Eenvoudig gesteld berekent de methode voor elk van de patronen 2 tot en met 6 wie (dit is personen met bepaalde persoonskenmerken) er meer of minder kans heeft om tot dat patroon te behoren dan tot patroon 1 - werk, rekening houdend dat ook de andere patronen bestaan. Met het oog op de leesbaarheid beperken we ons hier tot de interpretatie van de resultaten. Het technische luik met de volledige resultaten zijn terug te vinden in Appendix B.

Uit de regressie-analyse blijkt dat hoe ouder men wordt, hoe groter de kans is (in vergelijking met de jongeren) om in patronen 2, 3 of 4 terecht te komen. Voor patroon 5 - arbeidsongeschiktheid is de kans het grootst voor de 30 tot 49 jarigen, maar is de kans voor de oudste categorie ook nog significant groter ten opzichte van de jongsten. Voor patroon 6 - onbekend zien we een kleinere kans voor de 25 tot 49 jarigen ten opzichte van de jongeren. Dit wijst op een grote instroom van afgestudeerde jongeren in patroon 6.

Opvallend is dat de hogeschoolden een significant grotere kans hebben dan de laaggeschoolden om in patroon 2 – bijkomende activiteiten terecht te komen in plaats van in patroon 1 - werk, terwijl die kans kleiner is voor patroon 4 en 5. Betreffende gewest zien we in de meeste gevallen dat UVW-WZ uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een grotere kans hebben dan de anderen om in de patronen 2, 3, 4 en 6 terecht te komen dan in patroon 1 - werk. De niet-Belgen hebben een grotere kans voor in patroon 6 - onbekend terecht te komen dan in patroon 1. Dit is gerelateerd aan de deels ontbrekende sequenties door migratie die in patroon 6 aanwezig zijn.

Betreffende de vergoedingsperiode merken we dat, hoe langer de periode, hoe groter de kans om in de patronen 2 tot en met 6 terecht te komen in plaats van in patroon 1 - werk. Werklozen in hun eerste vergoedingsperiode hebben meer kans dan de werklozen uit de andere vergoedingscategorieën om tot patroon 1 - werk te behoren, wat uiteraard eigen is aan de korte duur van opeenvolgende werkloosheidsperiodes die deze groep kenmerkt. Werklozen met het statuut na studies en die met bedrijfstoelag hebben een sterk kleinere kans om in patroon 2 – bijkomende activiteiten terecht te komen dan diegenen met het statuut na voltijdse arbeidsprestaties. Gezinscategorie speelt enkel een rol bij patroon 3 en 4. Alleenstaanden en gezinshoofden hebben een grotere kans dan samenwonenden om in deze patronen terecht te komen dan in patroon 1 - werk.

In het kort hebben ouderen, hogeschoolden, werklozen uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en werklozen uit de tweede of derde vergoedingsperiode telkens een verhoogde kans om in patroon 2 – bijkomende activiteiten terecht te komen eerder dan in patroon 1 - werk. Voor patroon 3 - werkloosheidsuitkering zijn het dezelfde categorieën, met uitzondering van de hogeschoolden. Studieniveau is niet gerelateerd aan de kans om in patroon 3 terecht te komen eerder dan in patroon 1. Uit deze resultaten kunnen we concluderen dat de kansen van werklozen om een traject af te leggen met slechts een beperkte tijd van werkloosheid met of zonder bijkomende activiteiten en een positieve uitstroom naar voltijds werk, gerelateerd zijn aan hun persoonskenmerken.

Conclusie

Deze publicatie onderzocht de werklozen met bijkomende activiteiten, zij die hun werkloosheidsperiode onderbreken met episodes van tewerkstelling die te kort zijn om een uitstroom uit de werkloosheid te veroorzaken. **In de eerste plaats probeerden we de omvang van dit fenomeen in kaart te brengen:** Eén op vijf werklozen kwam in 2018 in een situatie van werkloosheid met bijkomende activiteiten terecht. Dit leidde tot een reductie van het aantal uitbetaalde dagen werkloosheidsuitkering met 5.014.894 dagen, waarop arbeid werd verricht. Dit betekent dat 21% van de dagen tijdens de werkloosheidsperiode niet vergoed moest worden.

Gezien de vrij grote omvang van dit fenomeen, stelden ons dan ook de vraag hoe deze situaties van werkloosheid in combinatie met kortstondige tewerkstellingen passen in het algemene traject dat deze werklozen afleggen binnen of buiten de werkloosheid. Algemeen zien we dat periodes van werkloosheid met bijkomende activiteiten versnipperd zijn, met veel statuswisselingen. **Alles samen beschouwd duurt twee derde van de periodes van werkloosheid met bijkomende activiteiten slechts 1 of 2 opeenvolgende maanden - dit in tegenstelling tot de periodes werkloosheid en voltijds werk waarvoor er veel langer aanhoudende periodes terug te vinden zijn.**

Daarnaast blijkt dat de statussen betreffende werkloosheid met bijkomende activiteiten variëren qua uitstroom. Men stroomt van de status VB (werkloos met < 1 week bijkomende activiteiten) voornamelijk uit naar die van V (volledige werkloosheid), terwijl dat van VP (werkloos met > 2 weken bijkomende activiteiten) naar P (voltijds werk) is. De nieuwe instroom in voltijds werk komt voor deze populatie in één geval op drie vanuit de werkloosheid met veel (> 2 weken) bijkomende activiteiten. **Hieruit lijken we te kunnen concluderen dat de kans op uitstroom uit de werkloosheid algemeen gerelateerd is aan de intensiteit waarmee men bijkomende activiteiten uitvoert tijdens de werkloosheid.**

Wanneer we de opvolgingsperiode voor elk van deze werklozen visueel voorstellen a.d.h.v. sequentieplots, zien we echter dat er duidelijke heterogeniteit bestaat qua afgelegde trajecten. Dit konden we verder analyseren en bevestigen door middel van een clustering, die de sequenties in zes duidelijk te onderscheiden patronen (als het ware ‘typetrajecten’) verdeelde. **De grootste cluster – patroon 1 werk – omvat één derde van de werklozen met bijkomende activiteiten en is de meest succesvolle te noemen op het vlak van sociale transitie gedurende hun traject. Niet alleen is er in dit patroon algemeen de minste turbulentie, ook is er de grootste uitstroom naar voltijds werk.** Algemeen kunnen we het ‘typetraject’ van personen in dit patroon beschrijven als langere periodes van voltijds werk, die onderbroken worden door een periode van werkloosheid (vaak met veel bijkomende activiteiten). Bij die eerder positieve uitkomsten hoort uiteraard wel de kanttekening dat de onderbreking van tewerkstelling door periodes van werkloosheid (met of zonder bijkomende activiteiten) per definitie een aantal negatieve socio-economische verschuivingen met zich kan meebrengen.

De personen in **patroon 2** (11% van de werklozen met bijkomende activiteiten) zitten gedurende lange periodes in de werkloosheid en beoefenen daarbij in vele maanden ook bijkomende activiteiten. Er zijn aanwijzingen dat de uitoefening van bijkomende activiteiten op termijn een licht positief effect kan hebben op hun socio- economische positie, maar ondanks de vele arbeid die ze leveren verloopt die positieve transitie echter zeer moeizaam. **In de meeste maanden slagen zij er wel in een tewerkstelling te vinden, maar die is vaak onvoldoende duurzaam om hen in staat te stellen uit te stromen uit de werkloosheid.**

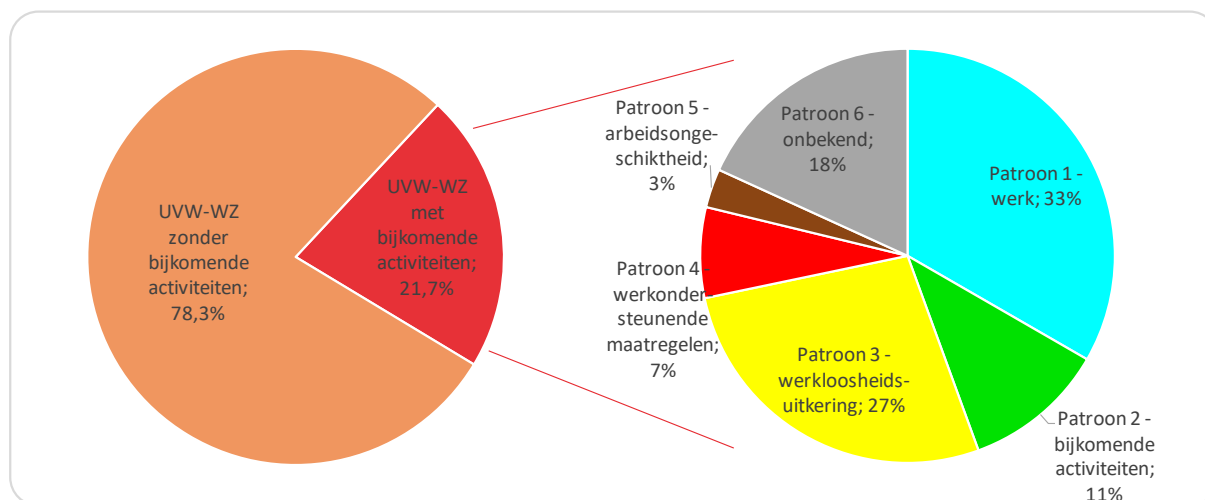
Patroon 3 (27% van de werklozen met bijkomende activiteiten) spiegelt tot op zekere hoogte de dynamiek van patroon 1: ze kent relatief weinig turbulentie, maar dit vooral in de vorm van lang aanhoudende periodes van werkloosheidsperiodes zonder bijkomende activiteiten. Ook al zien we na een periode van werkloosheid met bijkomende activiteiten in deze groep slechts een erg licht (maar wel positief) effect op het aandeel voltijds werk op het einde van de opvolgingsperiode, zien we voor deze groep op andere vlakken wel duidelijke aanwijzingen dat de periode kadert in toenadering van deze personen tot de arbeidsmarkt. Op het einde van de opvolgingsperiode is het aantal statussen van volledige werkloosheid zonder bijkomende activiteiten met ca. 1/5 afgenomen t.o.v. het begin, dit vooral ten voordele van statussen van werkloosheid met bijkomende activiteiten en werkondersteunende maatregelen.

Patronen 4 en 5 zijn kleinere patronen die specifieke gevallen belichten, namelijk de werklozen in diverse werkondersteunende stelsels (soms dus behorend tot moeilijker plaatsbare doelgroepen) en de werklozen met aanslepende gezondheidsproblemen (zoals blijkt uit het feit dat ze lange periodes arbeidsongeschikt zijn). **Voor deze beide patronen kunnen we vaststellen dat de periodes van werkloosheid met bijkomende activiteiten algemeen lijken te passen in een sterke toenadering tot de arbeidsmarkt.** Dit uit zich ook in de aandelen die uiteindelijk voltijds werk vinden: voor beide patronen is het aandeel voltijds werk aan het einde van de opvolgingsperiode ca. dubbel zo groot als aan het begin.

Door de aanwezigheid van de onbekende statussen vormt patroon 6 nog een aparte categorie, waarvan het merendeel pas instroomt op de Belgische arbeidsmarkt. In deze groep vormen de bijkomende activiteiten in de werkloosheidsperiode dan ook vaak (één van) de eerste intrede(s) op de Belgische arbeidsmarkt. De aard van die (tussen)stap vertoont in dit geval gemengde resultaten.

Grafiek 16.

Relatieve omvang van de UVW-WZ met bijkomende activiteiten in 2018 (links) en verdeling in 6 clusters (rechts)

Ten slotte hebben we ook een profielschets gemaakt van de UVW-WZ met bijkomende activiteiten. In een eerste stap is de vergelijking gemaakt met de UVW-WZ zonder bijkomende activiteiten. De belangrijkste verschillen tussen de groepen bestaan eruit dat bij de UVW-WZ met bijkomende activiteiten er meer mannen, meer personen die in het Vlaamse Gewest wonen, meer werklozen in hun eerste vergoedingsperiode en minder in hun tweede vergoedingsperiode en minder oudere werklozen (50-plussers) aanwezig zijn. Voor de oudere werklozen zien we dat, indien ze toch bijkomende activiteiten uitvoeren, ze een hogere kans hebben om dit te doen in een traject van langdurige werkloosheid (patroon 2 of patroon 3).

Voor andere groepen met een kwetsbare positie op de arbeidsmarkt, zoals de laagopgeleiden of de langdurig werklozen, is de verdeling in de groep UVW-WZ met bijkomende activiteiten min of meer gelijk met de verdeling in de groep UVW-WZ zonder bijkomende activiteiten. Een opvallend resultaat betreffende opleidingsniveau is dat de hooggeschoolden die bijkomende activiteiten uitoefenen een significant grotere kans hebben dan de laaggeschoolden om in een langdurig turbulent traject van werkloosheid met bijkomende activiteiten te komen. Uit de beschikbare data valt niet op te maken in hoeverre dit het gevolg is van een littekeneffect door het opeenvolgend aanvaarden van werkcontracten van erg korte duur, hetzij van administratief onbekende persoonskenmerken (zoals stressgevoeligheid, werkethiek...) die het traject van de betrokkenen kunnen bemoeilijken.

Ten slotte kunnen we ook besluiten dat de kansen op een langdurig traject van werkloosheid met of zonder bijkomende activiteiten gerelateerd is aan de woonplaats, waarbij de UVW-WZ uit het Brussels Hoofdstedelijke Gewest een grotere kans hebben dan de anderen om in deze patronen terecht te komen.

We kunnen dus algemeen besluiten dat bijkomende activiteiten gedurende de werkloosheidsperiode meestal binnen een traject past met een gunstige socio-economische evolutie. Voor de meeste betrokkenen betekent de periode van werkloosheid met bijkomende activiteiten een relatief korte, turbulente periode die een (re)connectie met de arbeidsmarkt bewerkstelligt, zij het niet altijd in de vorm van een (her)instroom in een voltijdse tewerkstelling. Hierbij dient echter wel de kanttekening te worden gemaakt dat dit effect bij bepaalde groepen minder uitgesproken blijkt te zijn, zeker wanneer de periode van werkloosheid met (beperkte) bijkomende activiteiten eerder een structurele dan een kortdurende aard heeft. De kans om tot een specifiek patroon te behoren is gerelateerd aan de persoonskenmerken van de werklozen.

Appendix A – Uitgebreide methodologiebeschrijving

Deze studie focust op UVW-WZ die in 2018 bijkomende activiteiten uitoefenden tijdens een periode van werkloosheid. Hoewel er nog andere mogelijke vormen van ‘bijkomende activiteiten’ zijn, beperken we ons in deze studie tot de twee meest voorkomende activiteiten: ‘voltijdse arbeid’ (dit is onder arbeidsovereenkomst in de week van maandag tot zaterdag) en ‘gelegenheidswerk’ (dit zijn prestaties op zondag en/of zonder arbeidsovereenkomst, voor eigen rekening). De dagen voltijdse arbeid en gelegenheidswerk tijdens de werkloosheidsperiode worden bepaald door de gegevens van de controlekaarten die werklozen indienen (Figuur A1). Aangezien werk en een werkloosheidsuitkering niet te cumuleren zijn is de werkloze verplicht de dagen waarop hij voltijdse arbeid of gelegenheidswerk uitoefent te schrappen op zijn controlekaart.

Figuur A1

Voorbeeld van een papieren (links) en elektronische (rechts) controlekaart

Voor alle UVW-WZ werden de beschikbare gegevens van de controlekaarten van 2018 geraadpleegd om de werkloosheidsperiode te reconstrueren. Daarbij werd geen rekening gehouden met de maand waarin men instroomt in of uitstroomt uit de werkloosheid aangezien de dagen in die maanden niet met zekerheid vallen binnen de werkloosheidsperiode. Alle UVW-WZ die in minstens één maand van 2018 bijkomende activiteiten

uitvoerden werden geselecteerd voor deze studie. Dit resulteerde in een selectie van 126.765⁹ unieke personen UVW-WZ met bijkomende activiteiten waarvan de activiteiten werden bekeken voor de uitgebreide periode van januari 2016 tot en met maart 2019.

In een eerste fase werden deze personen voor de periode van januari 2016 tot maart 2019 per maand opgevolgd in de RVA-database. Daartoe verzamelden we, indien bestaande, voor elke maand de roosters. In bepaalde gevallen waren er twee of meer roosters beschikbaar voor eenzelfde refertemaand. Dit is mogelijk bijvoorbeeld door het veranderen van werkloosheidsbureau (doordat de werkloze van woonplaats verandert) of het herindienen van roosters bij een fout of door correcties. De beslissing betreffende welke informatie van welke roosters opgenomen is in de studie, werd bepaald aan de hand van de volgende regels:

1. Voor roosters met dezelfde refertemaand, werkloosheidsbureau, uitbetalingsinstelling en type betaling maar met een verschillende indienmaand, selecteren we het rooster met de meest recente indieningsmaand.
2. Voor roosters met dezelfde refertemaand en indienmaand maar met een verschillend werkloosheidsbureau, uitbetalingsinstelling of type betaling, voegen we de roosters samen.
3. Voor roosters met dezelfde refertemaand en type betaling maar met een verschillend werkloosheidsbureau, uitbetalingsinstelling, of indienmaand, selecteren we het rooster met de meest recente indieningsmaand.
4. In het uitzonderlijke geval dat de roosters die samengevoegd worden zoals beschreven in stap 2 overlappende informatie hebben, selecteren we het rooster met het meest recente werkloosheidsbureau. Dit was het geval voor slechts 94 roosters in deze studie.

Enkel de roosters met betrekking tot de volledige werkloosheid werden behouden. Dit omvat de statuten werkloosheid na volledige arbeidsprestaties, na studies, na vrijwillig deeltijdse arbeidsprestaties en met bedrijfstoeslag. Voor elk rooster werd dan het aantal dagen werkloosheid, gelegenheidswerk en voltijdse arbeid geteld. Daarnaast werden ook data betreffende andere statuten (werk- en activeringsmaatregelen, vrijgestelden, IGU) binnen de RVA toegevoegd aan de data. Rekening houdend met het feit dat we informatie probeerden te komen over elk van de 39 opgevolgde maanden voor elk van de geselecteerde personen, bekwamen we hiermee gegevens voor 58,57% van het totaal van de maanden.

In een volgende stap werd de dataset verrijkt met gegevens vanuit de zogenaamde JoursDimona-procedure. Deze procedure geeft ons de mogelijkheid om ad hoc maandelijkse informatie op te vragen voor elk van de geselecteerde personen voor de gehele periode betreffende werk, arbeidsongeschiktheid, overlijden, pensioen. Zo bekomen we per maand het aantal gewerkte dagen (met arbeidscontract of als zelfstandige), het aantal dagen arbeidsongeschiktheid en waar relevant ook de datum van overlijden of de datum van pensioen. Indien er zowel een melding is van het werk als loontrekkende als van werk op zelfstandige basis, dan wordt er enkel de eerste in rekening genomen om dubbeltellingen van dagen te voorkomen. Aangezien ook bijkomende activiteiten tijdens periodes van werkloosheid worden aangegeven in de Dimona-databank, zijn de gegevens betreffende tewerkstelling enkel toegevoegd voor de maanden dat er geen RVA-data was. De data betreffende arbeidsongeschiktheid, overlijden en pensioen is voor alle maanden verzameld. Door deze extra gegevens bleven slechts 13,68% van de maanden over waarvoor we nog geen gegevens hadden.

Ten slotte gebruikten we dan ook de regionale gegevens betreffende de personen die verplicht ingeschreven zijn als werkzoekende. Dit kan gezien worden als een indicatie van een mogelijke opname van leefloon. Dit vormde een kleine aanvulling op onze dataset en herleidde het aantal maanden zonder informatie tot

⁹ 6.289 havenarbeiders behoorden initieel ook tot de selectie maar zijn uitgesloten door de complexiteit die hun statuut voortbrengt.

13,33% van het totaal. Deze maanden waar geen informatie voor beschikbaar was, bleven in de analyse behouden met de status ‘Geen informatie beschikbaar’;

Op basis van deze gegevens werden alle gebeurtenissen per maand gecodeerd. Behalve voor ‘werk’ (dat in verder detail wordt opgesplitst) geldt dat een gebeurtenis wordt toegekend aan een maand als de gebeurtenis voor minstens 1 dag plaatsvindt. De mogelijke gebeurtenissen worden opgelijst in Tabel A.1.

Tabel A.1 Lijst van gebeurtenissen

Gebeurtenis	Omschrijving
V	UVW-WZ
B	<1 week werk (1 tot 6 dagen bijkomende activiteiten uit RVA dataset of 1 tot 5 dagen werk uit Dimona dataset)
Q	1-2 weken werk (7 tot 12 dagen bijkomende activiteiten uit RVA dataset of 6 tot 10 dagen werk uit Dimona dataset)
P	>2 weken werk (Meer dan 12 dagen bijkomende activiteiten uit RVA dataset of meer dan 10 dagen werk uit Dimona dataset)
N	UVW-NWZ
O	Werk- en activeringsmaatregelen; vrijstelling studie of beroepsopleiding; IGU
K	Pensioen of overlijden
E	Arbeidsongeschiktheidsuitkering
L	Verplichte inschrijving als werkzoekende (indicatie mogelijke opname leefloon)

Aangezien er meerdere gebeurtenissen per maand kunnen plaatsvinden werd per individu per maand de status bepaald – dit is de combinatie van de gebeurtenissen in de loop van eenzelfde maand. Bijvoorbeeld, indien een persoon enkele dagen werkloosheidsuitkering heeft ontvangen en daarnaast ook nog arbeidsongeschikt is geweest, dan is de status voor die persoon voor die maand ‘Werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkering’. Omdat het aantal mogelijke combinaties groot is en er vele kleine categorieën waren zijn een aantal niet vaak voorkomende statussen samengenomen (zie Tabel A.2).

Tabel A.2 Lijst van statussen met corresponderende combinaties van gebeurtenissen

Sta- tus	Omschrijving	Combinaties van gebeurtenissen
V	Werkloosheidsuitkering	V, N, VN
B	<1 week werk	B
Q	1-2 weken werk	Q
P	>2 weken werk	P
VB	Werkloosheidsuitkering en <1 week bijkomende activiteiten	VB, VBN
VQ	Werkloosheidsuitkering en 1-2 weken bijkomende activiteiten	VQ
VP	Werkloosheidsuitkering en >2 weken bijkomende activiteiten	VP
O	Werkondersteunende maatregelen	O
E	Arbeidsongeschiktheidsuitkering	
PE	Werk en arbeidsongeschiktheidsuitkering	PE, BE, QE
VE	Werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkering	VE, NE
VPE	Werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkering en bijkomende activiteiten	VPE, VBE, VQE
L	Verplichte inschrijving als werkzoekende (indicatie mogelijke opname leefloon)	L
K	Pensioen of overlijden	K, VK, VBK, VQK, VPK, OK, VOK, VBOK, QK, VNK, VBKL, KL, PK, VKL, BK, POK, VPOK, VQOK
R	Restcategorie	EL, OL, OEL, BL, QL, PEL, BO, PO, QO, BEL, QEL, POE, BOE, NO, VNE, NOE, NEL, NL, VOL, OE, VOE, VBL, PL, VQL, VPL, VPO, VBO, VQO, VQOE, VPOE, VBOE, VBOL, VQN, VBEL, VPV, VPEL, VQEL, VQOL, VPOL, VQNE, VBNE, VBNO, VEL, VL, VO, QOE
NA	Geen informatie beschikbaar	

We ordenen deze maandelijkse statussen vervolgens chronologisch en vormen zo een statussequentie (een lijst van statussen geordend op een tijdslijn). Die zijn vervolgens geanalyseerd met socialesequentie-analyse. Deze exploratieve en beschrijvende methode focust de transitie van of naar bepaalde statussen alsook op

het identificeren van patronen binnen sequenties. De beschrijvende statistieken die deze methode ons aanlevert (zoals de gemiddelde tijd per status en de transitietabel) worden gebruikt om de sequenties uit de gehele dataset van UVW-WZ met bijkomende activiteiten te onderzoeken.

Het identificeren van patronen gebeurt op basis van clustering van de sequenties. Om technische redenen is dit onderdeel van de analyse uitgevoerd op een groep van 15.000 individuen die op basis van een toevalssteekproef zijn geselecteerd uit de hele groep van UVW-WZ met bijkomende activiteiten. Een eerste stap in het identificeren van patronen is het opmaken van een afstandsmatrix, een tabel die de zgn. afstand weergeeft tussen alle sequenties. Die afstand is een beoordeling over hoe gelijkend of verschillende twee sequenties zijn. De afstand wordt berekend via de ‘optimal matching’ techniek, die berekent hoeveel wijzigingen (bv. een status invoegen of verwijderen) men minimaal nodig zou hebben om van de ene sequentie tot de andere sequentie te komen. Het is dit aantal wijzigingen dat als afstandswaarde wordt genomen. Hoe meer veranderingen er nodig zijn, hoe groter de afstand tussen twee sequenties. Op basis van deze afstanden worden de sequenties geclusterd (Ward-methode) in zes patronen.

Voor elk van de 15.000 personen in de steekproef werden de persoonskenmerken bekeken. Per betaling beschikken we over de persoonskenmerken. Omdat de persoonskenmerken doorheen de tijd kunnen wijzigen, zijn voor elke persoon de persoonskenmerken opgenomen die geobserveerd zijn bij de eerste betaling in 2018. De volgende persoonskenmerken worden in de analyses gebruikt: geslacht, leeftijd, studieniveau, gewest, nationaliteit, loonindicatie, vergoedingsperiode, statuut en gezinscategorie.

Studieniveau omvat vier categorieën: 1) laaggeschoold: een diploma 2de graad secundair onderwijs of lager; 2) middengeschoold: een diploma secundair onderwijs 3de graad of leercontracten; 3) hogeschoold: een diploma hoger onderwijs; en 4) onbekend.

De loonindicatie is gebaseerd op de administratieve cijfercode.. De werknemer die werkloos wordt en toelaatbaar is op basis van arbeidsprestaties krijgt een cijfercode toegekend op basis van de loonschijf waarin zijn gemiddeld dagloon zich bevindt. Met andere woorden is de cijfercode een indicatie van het loon dat men kreeg net voor men instroomde in de werkloosheid die vergelijkbaar is over tijd. De waarde 0 betekent dat er geen geldige code is die een invloed heeft op de werkloosheidsuitkering. Dit is bijvoorbeeld het geval voor personen die instromen na studies. Ook voor personen in de forfaitaire periode wordt hun cijfercode op 0 gezet. Voor deze laatste groep hebben we, indien mogelijk, de waarde van de cijfercode teruggezet op de laatst beschikbare cijfercode voor deze op 0 werd gezet. Daarbij hebben we de beschikbare data gebruikt vanaf 01/2009. Op deze manier is voor 94% van de personen in de forfaitaire fase nog een waarde teruggevonden. Deze cijfercodes werden vervolgens gegroepeerd: ‘Geen loonindicatie’ is cijfercode 0; ‘Laagste loonschijf’ is cijfercode 1 tot en met 42; ‘Tweede loonschijf’ is cijfercode 43 tot en met 53; ‘Derde loonschijf’ is cijfercode 54 tot en met 62; en ‘Hoogste loonschijf’ is cijfercode 63 en hoger.

De vergoedingsperiode is opgedeeld in drie categorieën die bepaald zijn door het degressiviteitsprincipe: 1) de eerste periode; 2) de tweede periode; en 3) de derde periode. Daarnaast is er ook nog de categorie ‘Niet van toepassing’. Bijvoorbeeld voor werklozen met bedrijfstoelage, schoolverlaters met een inschakelingsuitkering en tijdelijke werklozen is de vergoedingsperiode niet van toepassing.

Ten slotte zijn er nog vier categorieën voor de variabele statuut: UVW-WZ na voltijdse arbeid; UVW-WZ na studies; UVW-WZ na vrijwillig deeltijdse arbeid en UVW-WZ met bedrijfstoelage.

De laatste analyse is een multinomiale logistische regressie die voor elk van de patronen 2 tot en met 6 berekent wie (d.i. personen met een bepaald persoonskenmerk) er meer of minder kans maakt om tot dat patroon te behoren dan tot patroon 1, rekening houdend met het feit dat ook de andere patronen bestaan. Patroon 1 is als vergelijkingsbasis gekozen omdat er in dit patroon de langste periodes van voltijds werk voorkomen, alsook het grootste aandeel voltijds werk aan het einde van de opvolgingsperiode. De verklarende variabelen in het model uit de studie zijn de persoonskenmerken. De variantie inflatie factoren die de

correlatie tussen de verklarende variabelen meet, is binnen de aanvaarbare grenzen, wat erop wijst dat er geen probleem is met multicollineariteit.

Appendix B – Resultaten multinomiale logistische regressie-analyse

Tabel B presenteert de resultaten van een multinomiale logistische regressie die de patronen 2 tot en met 6 vergelijkt met patroon 1. Patroon 1 is als de vergelijkingsbasis gekozen omdat er in dit patroon de langste periodes van voltijds werk voorkomen, alsook het grootste aandeel voltijds werk aan het einde van de opvolgingsperiode. Elke kolom geeft de significante resultaten weer ($p < 0.001$) – uitgedrukt in een kansratio. Een kansratio geeft de kans weer dat een vrouw tot bijvoorbeeld patroon 5 behoort in plaats van tot patroon 1 in vergelijking met de mannen. In het geval van dit voorbeeld is die kansratio gelijk aan 1,5. Met andere woorden hebben vrouwen 1,5 keer meer kans dan mannen om in patroon 5 terecht te komen dan in patroon 1.

Een kansratio groter dan 1 geeft een positieve relatie weer (in de tabel groen gekleurd) terwijl een kansratio kleiner dan 1 een negatieve relatie weergeeft (in de tabel rood gekleurd). Voor de positieve relaties geldt hoe groter de waarde, hoe sterker het effect. Bij de negatieve relaties is het effect echter sterker naarmate de waarde kleiner (dus dichterbij nul) is. Daarbij zijn er de volgende vuistregels voor het interpreteren van de sterkte: bij een zwakke samenhang liggen de kansratio's tussen 0,7 - 0,9 of 1,1 - 1,5 (respectievelijk licht rood en licht groen); bij een gemiddelde samenhang liggen de kansratio's tussen 0,4 – 0,6 of 1,6 – 3,0 (respectievelijk medium rood en groen); en bij een sterke samenhang zijn de kansratio's kleiner of gelijk aan 0,3 of 4 en groter (respectievelijk donker rood en groen). In de discussies van de resultaten houden we vooral rekening met de gemiddelde en sterke samenhang.

Tabel B. Significante resultaten (P<0.001) van de multinomiale logistische regressie

	Patroon 2 vs patroon 1	Patroon 3 vs patroon 1	Patroon 4 vs patroon 1	Patroon 5 vs patroon 1	Patroon 6 vs patroon 1
Geslacht					
Vrouwen vs Mannen				1,5	
Leeftijd					
25 tot 29 jaar vs 17 tot 24 jaar	1,8	1,8			0,7
30 tot 49 jaar vs 17 tot 24 jaar	5,6	2,5	1,5	4,1	0,8
50 tot 65 jaar vs 17 tot 24 jaar	12,7	4,3	2,4	2,6	
Studieniveau					
Middengespoold vs Laaggeschoold					1,2
Hooggeschoold vs Laaggeschoold	2,4		0,7	0,4	1,7
Onbekend vs Laaggeschoold					
Gewest					
Vlaams Gewest vs Brussels Hoofdst. Gewest	0,3	0,3	0,4		0,7
Waals Gewest vs Brussels Hoofdst. Gewest	0,3	0,5			0,7
Nationaliteit					
Vreemdelingen EU vs België					2,1
Vreemdelingen van buiten EU vs België				0,3	1,7
Loonindicatie					
Geen loonindicatie vs laagste loonschijf					
Tweede loonschijf vs laagste loonschijf	0,6				0,7
Derde loonschijf vs laagste loonschijf					
Hoogste loonschijf vs laagste loonschijf	0,5	0,7	0,5		
Vergoedingsperiode					
Tweede periode vs Eerste periode	3,4	9,5	2,7	1,9	1,5
Derde periode vs Eerste periode	8,8	19,7	4,9	5,0	1,8
Niet van toepassing vs Eerste periode				21,2	
Statuut					
na studies vs na voltijdse arbeidsprestaties	0,0				
na vrijwillig deeltijdse arbeidsprestaties vs na voltijdse arbeidsprestaties			0,4		1,7
werkloosheid met bedrijfstoelag vs na voltijdse arbeid	0,0				
Gezinscategorie					
Alleenstaanden vs Samenwonenden		1,7	1,5		
Gezinshoofden vs Samenwonenden		1,9	2,0		

De kans om in patroon 2 te zitten eerder dan in patroon 1 is:

- 1,8 keer groter voor 25 tot 29 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 5,6 keer groter voor 30 tot 49 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 12,7 keer groter voor 50 tot 65 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 2,4 keer groter voor hooggeschoolden dan voor laaggeschoolden.
- 0,3 keer kleiner voor UVW-WZ uit het Vlaams dan uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- 0,3 keer kleiner voor UVW-WZ uit het Waals dan uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- 0,6 keer kleiner voor UVW-WZ met de tweede loonschijf dan met de laagste loonschijf.
- 0,5 keer kleiner voor UVW-WZ met de hoogste loonschijf dan met de laagste loonschijf.
- 3,4 keer groter voor personen in de tweede fase dan in de eerste periode.
- 8,8 keer groter voor personen in de derde fase dan in de eerste periode.
- 0,03 keer kleiner voor UVW-WZ na studies dan na voltijdse arbeidsprestaties.
- 0,02 keer kleiner voor UVW-WZ met bedrijfstoeslag dan na voltijdse arbeidsprestaties.

De kans om in patroon 3 te zitten eerder dan in patroon 1 is:

- 1,8 keer groter voor 25 tot 29 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 2,5 keer groter voor 30 tot 49 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 4,3 keer groter voor 50 tot 65 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 0,3 keer kleiner voor UVW-WZ uit het Vlaams dan uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- 0,5 keer kleiner voor UVW-WZ uit het Waals dan uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- 0,7 keer kleiner voor UVW-WZ met de hoogste loonschijf dan met de laagste loonschijf.
- 9,5 keer groter voor personen in de tweede fase dan in de eerste periode.
- 19,7 keer groter voor personen in de derde fase dan in de eerste periode.
- 1,7 keer groter voor alleenstaanden dan voor samenwonenden
- 1,9 keer groter voor gezinshoofden dan voor samenwonenden

De kans om in patroon 4 te zitten eerder dan in patroon 1 is:

- 1,5 keer groter voor 30 tot 49 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 2,4 keer groter voor 50 tot 65 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 0,7 keer kleiner voor hooggeschoolden dan voor laaggeschoolden
- 0,4 keer kleiner voor UVW-WZ uit het Vlaams dan uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- 0,5 keer kleiner voor UVW-WZ met de hoogste loonschijf dan met de laagste loonschijf.
- 2,7 keer groter voor personen in de tweede fase dan in de eerste periode.
- 4,9 keer groter voor personen in de derde fase dan in de eerste periode.
- 0,4 keer kleiner voor UVW-WZ na vrijwillig deeltijdse arbeidsprestaties dan na voltijdse arbeidsprestaties.
- 1,5 keer groter voor alleenstaanden dan voor samenwonenden.
- 2,0 keer groter voor gezinshoofden dan voor samenwonenden.

De kans om in patroon 5 te zitten eerder dan in patroon 1 is:

- 1,5 keer groter voor vrouwen dan voor mannen.
- 4,1 keer groter voor 30 tot 49 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 2,6 keer groter voor 50 tot 65 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 0,4 keer kleiner voor hoggeschoolden dan voor laaggeschoolden
- 0,3 keer kleiner voor vreemdelingen van buiten EU dan voor Belgen
- 1,9 keer groter voor personen in de tweede fase dan in de eerste periode.
- 5,0 keer groter voor personen in de derde fase dan in de eerste periode.
- 21,2 keer groter voor de personen waar de vergoedingsperiode niet van toepassing is dan personen in de eerste periode.

De kans om in patroon 6 te zitten eerder dan in patroon 1 is:

- 0,7 keer kleiner voor 25 tot 29 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 0,8 keer kleiner voor 30 tot 49 jarigen dan voor 17 tot 24 jarigen.
- 1,2 keer groter voor middengeschoolden dan voor laaggeschoolden
- 1,7 keer groter voor hoggeschoolden dan voor laaggeschoolden
- 0,7 keer kleiner voor UVW-WZ uit het Vlaams dan uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- 0,7 keer kleiner voor UVW-WZ uit het Waals dan uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- 2,1 keer groter voor vreemdelingen van binnen de EU dan voor Belgen.
- 1,7 keer groter voor vreemdelingen van buiten de EU dan voor Belgen.
- 0,7 keer kleiner voor de twee loonschijf dan voor de laagste loonschijf.
- 1,5 keer groter voor personen in de tweede fase dan in de eerste periode.
- 1,8 keer groter voor personen in de derde fase dan in de eerste periode.
- 1,7 keer groter voor UVW-WZ na vrijwillig deeltijdse arbeidsprestaties dan na voltijdse arbeidsprestaties.

